

சுந்தர்

பிள்ளைத்தமிழ்

மூலமூ ஆறுமுகநாவலர் சபை
வெளியீடு

திருவென்னைநல்லூர் அகுட்டுறை

உ
சிவமயம்

சுந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்

பண்டிதர், சோ. தியாகராசபிள்ளை

மூலம் ஆறுமுகநாவல் சபை வெளியீடு

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர்
சபை வெளியீடு

முதற் பதிப்பு 1982

விலை ரூபா: 10-00

கலைவாணி அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம், 1982.

நூற் பொருள்

பருவம்	பக்கம்
1. காப்புப் பருவம்	1
2. செங்கீரைப் பருவம்	10
3. தாலப் பருவம்	17
4. சப்பாணிப் பருவம்	24
5. முத்தப் பருவம்	31
6. வருகைப் பருவம்	38
7. அம்புலிப் பருவம்	45
8. சிற்றிற்ப் பருவம்	52
9. சிறுபறைப் பருவம்	58
10. சிறுதேர்ப் பருவம்	65

முன்னுரை

இளமைக் காலத்தில் அடியேனுக்குத் திருமுறைகளில் கொண்ட பெருவிருப்பு பாடல் பெற்ற சிவஸ்வரூபத்தை அடிக்கடி சென்று தரிசிக்கவும் தெய்வநதிகளில் மூழ்கவும் பெரியோர்களைக் கண்டு ஆசி பெறவும் ஆதீனங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவும் புண்ணியப் பேற்றை உதவியது.

சமர்ப்பணம்

பிள்ளைப் பராயத்தே ஓடி ஆடி விளையாட வைத்தும் வயது வந்ததும் சைவத்திலும் தமிழிலும் ஆர்வத்தை ஊட்டி எம்மை ஒருவனாக்கியும் நின்ற எமது அருமைத் தாயகமாகிய கரம்பனூர்க் கிராமத்தில் வாழும் பச்சிளம் பாலருக்கு இப்பிள்ளைத் தமிழ் நூலைச் சமர்ப்பிக்கின்றேம்.

சென்ற முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சுந்தரர் தேவார ஈடுபாடு அதற்குப் பதவுரை ஒன்று எழுதும் பணியிலும் தமிழ் நாட்டு ஆதீனமொன்றில் அச்சு வாகன மேற்றவும் செய்வித்தது.

இதன் பின்னர் எழுந்த ஆவலே சுந்தரர் பிள்ளைத் தமிழை எழுதத் தூண்டியது.

நால்வர் வரலாற்றில் சுந்தரர் சரிதம் நமக்கு இனிப் பானது.

கயிலையிலிருந்து இறங்கிப் பூவுலகில் வாழ்வை முடித்துக்கொண்டு மீண்டும் கயிலைக்கு ஏகியதே அவர் சரிதம்.

இறைவர் தமக்கு 'கயிலையில் மாயங்காட்டினார்; திரு நாவலூரில் பிறவி காட்டினார்; திருவெண்ணைநல்லூரில் மறவா மனங் காட்டினார் ஆரூரில் கண்ணீர் கொண்டார்' என்று தமது வரலாற்றைத் திருவாரூர்ப் பதிகத்தே அழகாகக் கூறியிருப்பது காணலாம்.

இவர் இறைவரது தோழராகவும், தொண்டராகவும் பழகிய விதமே விசித்திரமானது இவரது தெய்வப் பாடல்களில் எம்பெருமான் என்றேத்தியவுந் ஏசின இகழ்ந்தனவும் தனி அழகுடன் கூடியவை ஆளுரையே இடுக்கையாகக் கொண்டு வண்டுபோலச் சுழன்று திரிந்தார்.

வாழ்க்கை இறுதியில் சிவயோகம் முதிர்ந்து முறுங் விளையவே பரவை சங்கிலி யாரையும் விட்டு பிரியாத ஆளுரையும் பிரிந்து சேரர் பெருமான் வதியும் அஞ்சைக்களஞ் சேர்ந்து பிரியாவிடை பெறுகிறார்.

திருத்தொண்டர்கள் வரலாற்றை உலகிற்கு முதன் முதல் எடுத்துக் கூறிய 'தில்லைவாழ் அந்தனர்' என்ற அருமைப் பதிகம் திருவாரூர் மண்ணிலேயே பிறந்தது. இதன் பின்பே நாயன்மார் வரலாறுகளும் அவரது திருவுருவப் படிமங்களும் நமக்குக் கிடைக்கப் பெற்றன.

சுந்தரர் பாடல்களில் இறுதிப் பதிகத்தேயுள்ள 'மந்திரமாமுனிவர்..... நந்தமர் ஊரென்னுள் நொடித் தாள்மலை உத்தமனே' என்ற அருமந்த தொடரை வாங்கியே சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருத் தொண்டர் புராணத்தின் உபோத்தகாதத்தை அமைத்துள்ளார்.

இது நிற்க,

சுந்தரர் பிள்ளைத் தமிழில் காப்புப்பருவத்தை முன்னையோர் வழி செல்லாது அமைத்துள்ளோம் இது ஞானசம்பந்தர்பிள்ளைத்தமிழை ஒற்றியது. இறைவர் தந்த நம்பிக்கு வேறு காப்பு மிகையாதலின் அவ்வத் தலத் தீசரையே காக்க எனப்பட்டது. அம்புலிப்பருவம் கடினம் விடுக்கப்பட்டது.

மற்றைய பருவங்களில் சரிதக் குறிப்புகளும் அற்புதப் பதிக வரலாறுகளும், தொண்டர்களை அவர் பாராட்டுந் திறமும் தேவார புராணத் தொடர் மூலம் இழையோடத் தொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நீண்ட கால விருப்பம் [இப்பொழுதுதான்] நிறைவேறுகிறது. வெளிவர ஆசி கூறியவர் பலர். இந்தூலை ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் சபையின் பெயரால் வெளியிட விரும்பியபோது அன்பரும் உறவினருமாய் திரு க. இளையதம்பியவர்கள். அதற்காவன செய்து சபைத்

தலைவர் மாண்புமிகு நீதியரசர் கௌரவ திரு வீ. சிவ சுப்பிரமணியம் அவர்களிடத்துப் பதிப்புரை ஒன்றை ஆசியுடன் பெற்றுத்தந்தார். தலைவருக்கு எமது வணக்கங்கள் உரிய நீண்ட காலமாக எம்மையும் ஒருவனாக எண்ணி ஆசி கூறி வருபவரும், நாவலர் அடிச்சுவட்டில் வாழ்ந்து வருபவருமாகிய இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இந்நூலுக்கு அழகு செய்யும் அணிந்துரை ஒன்றை எழுதி உதவினார்கள் இதனை ஒரு பெரும் பேருகவே கருதுகின்றோம்.

குறைந்த காலத்தில் இதனை அச்சிட்டு உதவிய வாழ் கலைவாணி அச்சக ஊழியர்கள் இதனை தமது பணியெனக் கருதி உழைத்தனர் அன்னருக்கும் நன்றி

நூல் உருவம் பெற அன்பரும் ஆசிரியருமான திரு. அ. ரவீந்திரன் அவர்கள் செய்த உதவிகள் பல. நீண்ட கால நண்பரும் ஆதியும் அந்தமுமாக எமது பணிகளில் முன்னின்று உழைத்து வருபவருமாகிய ஆசிரியர் ஆ. சபாரெத்தினம் B. A. அவர்கள் நூல் உருவம் பெறும் வரையும் உழைத்தார்கள். அவர்களுக்குச் சுந்தரர் வழிகாட்டுவாராக.

இந்நூலின் அட்டையை அழகு படுத்தும் திரு வெண்ணை நல்லூர் ஆலயத்தின் படம் சேக்கிழார் அடிச்சுவட்டில்' என்ற நூலின் ஆசிரியருக்குச் சொந்தமானது.

மறுமலர்ச்சி இலக்கியப் படைப்புகள் மலிந்த இந்நாட்களில் தொண்டர் குலத்தைப் படைத்து மறுமலர்ச்சி செய்தருளிய சுந்தர்பெருமானின் திருவடிகளுக்குப் பிள்ளைத் தமிழ் ஒன்றை எழுதத்தனை செய்த நூலருட் பேற்றினை எண்ணி மகிழ்வேமாக.

கரம்பனார்

சோ. தியாகராசபிள்ளை

10-8-1982.

பிள்ளை த்தமிழ்

தமது பெரியோர்கள் கடவுளிடம் பத்தியைச் செலுத்த பல வழிகளை வகுத்திருக்கிறார்கள். இறைவனுடைய மகிமையை உணர்ந்து வழிபடுவது எல்லோருக்கும் சுலபமானதல்ல.

கடவுளைச் சாதாரண மனித அறிவுக்குகந்த வரது தாய் தந்தையராகப் பாவித்து வழிபடுறோம். தாய்களைக் கருதி வழிபடுவது சுலபமான ஒருவழி. குழந்தையாகப் பாவித்து அன்பைச் சொரிவது அதை விட இன்னும் எளிதான வழி. இதனாலேயே கந்தனும் கண்ணனும் நம் இருதயத்தில் அதிக இடம் பெற்றுக் ளார்கள்.

இவ்வாறு கடவுளையும் கடவுள் அருள் பெற்றவர்களையும் குழந்தையாகப் பாவித்து சீராட்டி மகிழும் கவிதையே பிள்ளைத்தமிழ் — பிள்ளைக்கவியாகும்.

தமிழில் பெரியாழ்வாரே முதன் முதலில் கண்ணனது பிள்ளைப் பருவத்தைக் குறித்து ஆங்காங்கு பாடியுள்ளார். பிற்காலத்திலேயே இது தனியுருவம் பெற்றது.

திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் அழகர் பிள்ளைத்தமிழ் என்பன பழமை வாய்ந்தன. குமரகுருபரரின் பிள்ளைத்தமிழ் அழகொழுக நிற்பது.

காப்பு, செங்கீரை, தாலப்பருவம், சப்பாணி முதலாம், வருகை, அம்புலி, சிற்றில், சிறுபறை, சிறு தேர் எனப் பத்துப் பருவங்களாகப் பாடுவது முறை. பெண்குழுவியென்றால் சிற்றில், சிறுபறை, சிறு தேர்ப் பருவங்களுக்குப் பதிலாக அம்மாளை நீராடல் ஊசல் எனப் பாடுவது மரபு.

சமய குரவர் நால்வரில் ஞானசம்பந்தருக்கு திருவாவடுறை ஆதீனத்து மாசிலாமணி தேசிகர் இயற்றிய பிள்ளைத்தமிழ் உண்டு. மற்றையவர்களுக்கு முழுமையாக நூலுருவத்தில் வெளிவந்ததாகத் தெரிய வில்லை.

உ
சிவமயம்

பதிப்புரை

எந்தச் சமுதாயத்தினதும் எதிர்காலம் அதன் இளந்தலை முறையிலேயே தங்கியுள்ளது. சைவசமயம் மேலும் வளர்ச்சியுறுவதற்கு இன்றைய இளந்தலை முறையினர் அதன் பேருண்மைகளை இலகுவில் உணரக் கூடியதாகிய நூல்கள் அநேகமாக வெளிவரவேண்டும் இதனைக் கருத்திற் கொண்டே நாவலர்பெருமான் பல புராண நூல்களை அச்சிட்டுத் சைவநூல்களைத் தாமே எழுதி வெளியிட்டும் சைவ வளர்ச்சிக்காகப் பணியாற்றினார் சைவசமயத்தின் மேன்மையையும் உண்மையையும் சைவமக்கள் அறிந்து உணரும் போதே அவர்கள் தமது சமயத்தில் பற்றுக் கொண்டவர்களாகத் திகழுவர் என்பது நாவலர் கண்ட உண்மையாகும்.

நாவலர் நினைவுப் பணிகளை நிறைவேற்ற நிறுவப் பட்ட எமது சபை அவர் ஞாபகார்த்தமாக இது வரை குறிப்பிடக்கூடிய பல தொண்டுகளைப் படிப் படியாக நிறைவேற்றி வருவதை சைவ அன்பர்கள் அறிவர். நாவலரால் எழுதப்பட்ட நூல்களையும் அவரைப் பற்றி எழுதுப்பட்ட நூல்களையும் மட்டுமல்லாது சைவசமய வளர்ச்சிக்காக யாக்கப்படும் நூல்களையும் வெளியிட்டு நாவலர் கருத்தில் கொண்ட சைவசமய வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பது எமது அவாவாகும் இம் முயற்சியில் ஈடுபடுவதற்கு எமது பொருளாதாரபலம் இடைஞ்சலாக இருந்தபோதிலும் சைவசமயநூல்களை எழுதுவோர்களை உற்சாகமூட்டி அப்படியான நூல்களை வெளியிடச் செய்து வருகிறோம்.

திரு. சே. தியாகாரசுபிள்ளை அவர்கள் சிறந்த தமிழறிஞர். சைவத்தையும் தமிழையும் போற்றிவளர்த்த மரபைச் சேர்ந்தவர். தமிழ்ப் புலமையும், சைவப்பற்றும் எழுத்தாற்றலும் மிக்கவருது பெருங்கவிஞர் தமது

ஆராய்ச்சியறிவையும், எழுத்தாற்றலையும் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கப் பயன் படுத்திவருபவர் சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் எழுச்சியூட்டிய நான்கு ருவர் மீதும் பிள்ளைத் தமிழ் பாடியுள்ளார் இப்புலவர்.

அவற்றில் இப்போது சுந்தார் பிள்ளைத் தமிழ் அச்சுவாகனம் எறிவந்துள்ளது. மற்றைய பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களும் விரைவில் வெளிவரவேண்டும் என விழைகின்றோம்.

சுந்தார் பிள்ளைத் தமிழை எமது சபை வெளியீடாக வெளியிடுவதில் மகிழ்வடைகிறோம் சைவத் தமிழுலகம் இதனை ஏற்று ஆதரவு தருமென எதிர்பார்க்கிறோம்

வீ. லிவசுப்பிரமணியம்

4, ஹோல்டன்ரெதஸ்

உடைவர்

கொழும்பு - 7

ஸ்ரீலலி ஆறுமுக நாவலர் சபை

21-5-82

உ
சிவமயம்

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி

சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் உதவிய

அணிந்துரை

அஞ்சனை புதல்வனான அநுமன் சீதா பிராட்டியை உற்று நோற்கினான். பிராட்டியின் கண்களுக்குள்ளும் கருத்திலும் உரோமத் துவாரம் அத்தனையிலும் ஸ்ரீராமனையே கண்டான். பிராட்டி ராமமயமாய் இருந்தாள். 'பிரிந்தமை பொருந்திற்றுமோ' என்று தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டான் அநுமன்.

அண்மையில் அன்பர் திரு சோ. தியாகராஜா பிள்ளையைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. பிள்ளையின் பேச்சு மூச்சு உள்ளம் அத்தனையும் சுந்தரர் மயமாயிருந்தன.

உலக முய்யத் திருத் தொண்டத் தொகை அருளி திருத்தொண்டர் புராண நாயகராய் விளங்கிய சுந்தரர் சரிதங்களையும் சுந்தரருக்குச் செய்த தோத்திரங்களையும் எழுத் தெண்ணிப்பயின்று சுந்தரர் தேவாரத்தில் மனம் பதியுண்டு பலமுறை பாராயணஞ் செய்து உயிரை ஊடுருவுந் தொடர்களை மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்து முதிர்ந்து களிந்த அறிவையும் அவ்வாறாய் வாழ் நாளையும் சுந்தரர் தேவாரத்துக்கு உரை காண்பதற்கே அர்ப்பணித்து உரை முற்றிய பின் பழமையின் உரையாணியான திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் அச்சேற்றி

அதன்பின் உண்டான அமைதிப்பரடு தம்மை
வியூங்கி எழுந்து மேலோங்க விளைந்த ஆராமையின்
முகிழ்ப்பே சுந்தரர் பிள்ளைத்தமிழ்.

பாடாமல் இருக்க மாட்டாமை பிறந்து பிறத்
தது சுந்தரர் பிள்ளைத்தமிழ்.

பருவந்தோறும் அவ்வப் பருவத்திற்கேற்ற
கருத்துக்கள் கற்பனைகள் அநாயாசமாகவே ருதிக்
கொண்டு வருவதும் நடைதெளிவாதனும்.

ஆசிரியருக்குச் சுந்தரர் உள்ளிட்ட நாயன்
மாச்சரிதங்களிலும் உள்ள ஆழ்ந்த ஆட்சியையும் உள்
ளத் தூய்மையையும் புலஞ்செய்வது பாராட்டற்பால
தாம்.

திருமணக்காலத்தில் தரிசன மளிக்கும் சுந்
தாமூர்த்தி நாயனாரை இனிபச்சைப் பசிய குழந்தைப்
பருவத்திலிருந்து கண்டு களிப்போமாக,

அடியார்க்குமடியேன் என்று பாடியவர் பாலு
தித்த ஆர்வச் சிறப்பு இருந்தவாறு.

கி. கணபதிப்பிள்ளை

திருநெல்வேலி.

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரர் பிள்ளைத்தமிழ்

பொல்லாப்பிள்ளையார் துதி

ஆசிரிய விருத்தம்

மகிழ்ச்சியு திருமுறை உலகெலா நிலவிட

மறைபரவு நம்பியகிழ

வண்டமி ழிருந்தவிடம் மன்றுளார் கோயிலின்

வண்புறக் கடையி லென்றே

சொல்லுது செம்பொனைத் திருநாரை யூர் மன்று

சுடர் தந்த குஞ்சரத்தைத்

தோளாத மூர்த்தியாம் பொல்லாத பிள்ளையார்

துணைமலர்ப் பதம் பரவுவாம்

எல்லியில் வளங்கூலவு தொண்டர்தம் தொகையினை

எழுதுதே வாசிரியனாம்

இன்மலர்க் காவணம் பொலிகின்ற ஆருரை

இருக்கையாக் கொண்டு நின்றோன்

செல்வமிரு திருநாவ லூர்த்தத் செல்வமாம்

செழுத் தமிழ் புரந்த ஊரன்

திருவானன் நம்பியா ருரனின் மீதுலவு

செந்தமிழ்க் கவிதழையவே.

அவையடக்கம்

ஆரூர்பேர் முடிவைத்த

அழகு நம்பி வெண்ணையினில்

அடிமை கொண்டு தோழமையை

அடைந்த நம்பி அதிகைமுதல்

ஊரூர் திரிந்து பித்தனையே

உவந்து பாடும் ஒருநம்பி

உலப்பில் பரவை சங்கிலியார்

ஒருதோ ளணைந்த பெருநம்பி

தேரூர் வீதி அம்பலத்தே

தினைத்த நம்பி சேரனுடன்

திரிந்தே இணைந்து கயிலைதனைச்

சேர்ந்த நம்பி தொண்டர்தமைப்

பாரூர் அறிய விரித்துரைத்த

மண்பார் நம்பி தனைப்பரவும்

பணியால் எழுந்த விருப்பிதனைப்

பல்லோர் கொள்வர் எனும்பரிசே.

சுந்தார் பிள்ளைத்தமிழ்

நூல்

1. காப்புப் பருவம்

திருவெண்ணை நல்லூர்ப்பெருமான்

ஆசிரிய விருத்தம்

பித்தா என்வே அடியெடுத்துக்

கொடுப்ப அதனை முதலாகப்

பெரிய பதிகம் உலகய்ய

எடுத்த பெருமான் அவன்றனையே

இத்தா ரணியில் அருட்டுறையுள்

யாருங் காணத் தடுத்தாண்டு

ஏற்றம் நல்கித் தொண்டனென

இசைத்த பெருமான் பதம்பணிவாம்

கோத்தார் குழலான் உமைகூறன்

கழலே யன்றி வேறறியாக்

கோமான் தொண்டர் திருப்பாதங்

குலவும் நெறியான் முனைப்பாடி

முத்தா யிலங்கும் நாவலூர்

முனைவர் வளர்த்த திருமகனார்

முதல்வன் நம்பி யாரூரன்

முன்னோன் தன்னைக் காக்கனிறே

அதிகைப் பரமன்

உடைய அரசு உலகேத்தும்
 உழவா ரத்தின் படையாளி
 அலகில் தொண்டு விரும்புபதி
 அதிகைப் பதியில் மிதியாமே
 மடையும் வளர்தன் புறம்பணையில்
 மடத்தே துயின்ற தமிழ்நாதன்
 மணியார் முடிமேல் மலர்த்தானை
 வைத்த பரமன் பதம்பணிவாம்,
 அடையும் சந்து அகிற்பீலி
 மணிகள் சித்தி வருபெண்ணை
 ஆது கடந்தே தவநெறியை
 அடையும் பெருமான் மாதோடு
 விடையில் வருவார் தமக்காளாய்
 விளங்கும் நாவல் ஊருறையும்
 வேந்து நம்பி யாரூர்
 விமலர் தமையே புரக்களன்றே

தில்லையீசர்

திருவார் ஒளிகூழ் அம்பலத்துச்
 சிறந்த மேரு இறைஞ்சியபின்
 சிற்றம் பலத்து நடஞ்செய்யும்
 திருக் கூத்தினிலே தினைத்தாடிக்
 கருவார் பிறவி வேரறுத்தும்
 கயிலை மறவா வாழ்வளித்தும்
 காத்தார் ஆரூர் வருகளுநும்
 கழலை நினைந்து பணிசுவாம்

முருகார் வண்டு நீலமலர்
 கௌவிப் பாணின் யாழ்முரல
 முத்தி நின்ற வினைபோகும்
 முடிவே யில்லாப் பழம்பதியாம்
 கருவார் சாலி வளம்பொலியும்
 கழனி மூதூர் திருநாவல்
 கருதும் நம்பி யாரூர்
 கருணை என்றும் புரக்கவே

பிரமபுரத்தீசர்

அறமே பயந்தாள் திருமுலைப்பால்
 அமுத முண்டு சொன் மாரி
 ஆக்கும் புகலிப் பிள்ளையார்
 அவதா ரஞ்செய் திருப்பதியாம்
 புறமே கமழும் கழுமலமாம்
 புகலி தன்னில் புறம்வணங்கப்
 பொங்கும் விடைமேல் எதிர்காட்சி
 கொடுத்த பெருமான் பதம்பணிவாம்
 திறமே தொண்டர் திருவெல்லாம்
 தென்னு டெங்கும் புகழ்பரவத்
 தீம்பா லன்ன ஹசையமுதம்
 சேர்த்துக் குழைத்து நாடும்பு
 மறமே கொண்ட நாவலூர்
 மகிழும் நம்பி யாரூர்
 மன்னன் மணக்கோ லப் பெருமான்
 மகிபன் தன்னைக் காக்களன்றே.

ஆரூர்ப்பிரான்.

தேரூர் வீதித் திருவாரூர்
 வாழ்வார். அவர்க்கே நமதன்பன்
 திருந்து தவத்தோன் ஆரூர்
 சேர வருகின் ருன் என்றே
 நீரூர் சடையார் குறிப்பினொடு
 நின்ற தொண்டர் தமைப்பாட
 நிலவும் தில்லை என்றெடுத்து
 நிறுத்தும் பெருமான் தனைப்பணிவாம்
 பேரூர் காஞ்சி ஐயாறு
 பிறங்கும் தோணி புரத்தினொடு
 பெருமான் உறையும் பதிகளெலாம்
 பேசிப் பேசி அமுதமழை
 பாரூர் அறிய விரித்துரைக்கும்
 பருவக் கொண்மு நாவல்நகர்
 பயந்த நம்பி ஆரூர்
 பதமே சிறக்க எனநின்றே.

திருமுதுகுன்றத்தீசர்

[வேறு]

கரிசங்கு முத்தீனு முத்தாறு சூழ்வரும்
 முதுகுன்றில் பொன் கொடுப்ப
 செழுநீதி அடியனேற் காசூரில் தருகெனத்
 தெருளற எழுந்த வாக்கால்
 முறிகின்ற மேகங்கள் தவழ்கின்ற முதுகுன்றில்
 முத்தாற்றில் பொன்னை இட்டு
 முழுவதையும் ஆரூர்க்குளத்தினில் போய்க்கொள்க
 என்றவரை அஞ்சலிப்பாம்

திரிகின்ற மந்திகள் பாய்தர மதுத்திவலை
 சிந்துபூந் துறைகள் கமழும்
 செந்தமிழர் செல்வமறை நாவலர் செழுங்கலைஞர்
 சேர வருகின்ற பதியாம்
 வரிகொண்ட செங்கயல்கள் பாய்கின்ற கழனிசூழ்
 வளம்பதி நாவலூரின்
 வாழ்வான் திருவாளன் நம்பியா ரூரனை
 வாழ்விக்க என்று நின்றே.

ஆதிபுரிநாதர்

[வேறு]

மாலை தொடுத்த சங்கிலியார்
 மாலை வாங்கும் பொருட்டாக
 மகிழின் கீழே இருக்கவென
 மன்னர் கேட்ட வாங்கொடுத்து
 வேலை தொடுத்த ஆதிபுரி
 விமலர் சென்று மறைவாக
 வேண்டும் சபதம் அவட்டுரைத்த
 விடங்கர் பதமே பணிசுவாம்
 சோலை கமழும் மவ்வலொடு
 குருந்து கோங்கு நறவேங்கை
 சொரியும் மகிழால் வெயில்புகா
 அணிகொள் நாவலூர்ப் பதியில்
 ஆலைக் கரும்பின் பிழிவென்ன
 அழகார் தமிழ் மாலைகள் தொடுத்த
 அண்ணல் நம்பி ஞானரூர்
 அவனிசிறக்க நனிநின்றே.

கச்சியேகம்பத் தீசர்

அம்மை தழுவக் குழைந்த பிரான்
 அழகார் கச்சி யேகம்பா
 அடியேன் பிழைகள் பொறுத்தருளி
 அண்ணா கண்ணை அளித்தருள்வாய்
 வெம்மை பெருகு விடமுண்ட
 வேந்தே என்று பணிந்தருள
 மேவும் இடக்கண் கொடுத்தருளும்
 விமலர் பாதந் தனைப்பணிவாய்
 கொம்மை முலையார் நடமாடக்
 கொட்டு பாடல் விழுவயர்
 கோலா கலமாய் வீதியெலாம்
 கொண்ட ஒலிகள் விண்ணதிர
 செம்மை நிலவும் நாவலூர்த்
 திருவார் நம்பி யாருரன்
 திருவா னன்றன் னிசைபரந்து
 சிறந்து உலகில் சிறக்கவே.

அவிநாசிப் பிரான்

[வேறு]

புனல் நாட கன்றுபோய்ப் புறவங்கள் மலிகின்ற
 புக்கொளி யூர்தன் னிலே
 புதல்வனை மடுவினில் முதலை விழுங்கிடப்
 புண்ணியர் வரவு கண்டு
 கனல்போல உருகவே கரை மீது பின்னையைக்
 காலனே கொண்டு வருவாய்
 காரேறு மவிநாசி என்றலுங் கருணைசெய்
 கண்டனை அஞ்சலிப் பாம்

அனல்போல் மலர்ப்பொய்கை ஒழுகும் பழனங்கள்
 அழகால் வளமல் குழார்
 ஆதரித் தேத்திடு நரசிங்க முனையனார்
 ஆட்படு கின்ற ஊராம்
 எனல்போக நின்றவன் கயிலையை அணைந்திட
 எழுகின்ற மறைவலானன்
 ஏத்திடும் திருநாவல் நம்பியாருரனை
 இன்னருள் புரக்க என்றே.

அஞ்சைக்களத் தீசர்

[வேறு]

பாயுங் கங்கை நெடுஞ்சடையின்
 பரமர் தானைப் பிரிந்தெய்தும்
 பருமை நெறிதான் குறுகிடவும்
 பணிகொள் அஞ்சைக் களஞ் சார்ந்து
 தோயும் வாழ்க்கை அறுத்திடவே
 துணைவர் தம்மை ஆணையின்மேல்
 தொண்டர் எதிர ஏற்றுவித்துத்
 துதிபா ராட்டும் பதம்பணிவாம்
 மாயும் பரவை தனைநீங்கி
 மயக்குந் தொடர்ச்சங் கிலிநீங்கி
 மயக்கும் ஆரூர் தனைநீங்கி
 மறவாச் சிந்தை யதனோடும்
 ஏயும் அன்பர் நினைவுடனே
 எழுந்தே கயிலை இறையவரை
 இணைத்த நம்பி யாருரன்
 எங்கள் குலத்தின் தெய்வமென்றே.

காப்புப் பருவம் முற்றிற்று

2. செங்கீரைப்பருவம்

திங்கட் கொழுந்து விளையாடும்
 திருமா மலையில் இருமான்சன்
 திரிய அவர்மேல் மனம்பைத்த
 செய்தி கண்டு எந்தையார்
 செங்கட் கரும்பின் வளம்பெருக்கும்
 தென்னா டதனி லவதரித்த
 திருவினாரை உடன் கலந்து
 வருவாய் மீண்டு மிங்கென்ன
 பைங்கட் கரும்பு சிறைவண்டு
 பண்ணை ஒலிக்கும் நாவலூர்
 பதியிற் சடையன் இசைஞானி
 பயின்ற தவத்தால் அவதரித்த
 சங்கக் குழையார் ஒருதுணைவா
 தளர்ந்து ஆடாய் செங்கீரை
 தமிழின் சுவைக்கோர் உறைவிடமே
 தழைத்து ஆடாய் செங்கீரை

11

[வேறு]

மங்காத இசைஞானி முழையுண்டு முனையராம்
 மன்னவர் திருவு முண்டு
 வண்மைசேர் வெண்ணையில் உருக்கொண்டு நாதரூர்
 வலிய வாட் கொண்டு நின்று
 பொங்கோத அதிகையில் பொன்னடியி லுதையுண்டு
 புகலியில் காட்சிகண்டு
 பொன்னம்பலத்திலே ஆனந்த வெள்ளத்துப்
 புண்ணியப் பொருளையுண்டு

கொங்கேறு சோலையும் ஆரூரில் அருளுண்டு
 குடியாகக் கொண்டு நின்று
 கோளிலியில் நெல்லுண்டு கச்சூரி லிரவுண்டு
 கோதையார் நட்புமுண்டு
 சிங்கார மங்கைய ரிருவரொடு உண்டவன்
 செங்கீரை யாடியருளே
 திருநாவலூர் தந்த ஒரு நம்பியாரூர்
 செங்கீரை யாடியருளே

12

[வேறு]

மனத்தினில் நினைப்புவர் உறுங்கயிலை வெற்பினும்
 மலையாத தொண்டர் தடுவும்
 மஞ்சலவு பொழிசூழ மாறாத பதிகளும்
 மன்னு திருவாரூரிலும்
 புனற்சடை முடிக்கடவுள் உமையுடன் பலகாலம்
 புகுமிட மெங்கு நின்றும்
 புகலூரில் நாகையில் முதுகுன்று காஞ்சியில்
 பொன் பெற்ற நினைவு கொண்டும்
 ஐனத்தினை நிகர்த்தபர வைக்குமுலி சுங்கிலியின்
 அன்பான மனைகள் தனிலும்
 அவிநாசி மடுவினில் அஞ்சையில் ஆனையிலும்
 ஐயாற்று நதி நடுவிலும்
 நினைதலுனை நினைப்பினும் மலர்ச் சரணம் வைத்தவன்
 செங்கீரை யாடியருளே
 திருநாவ லூர்த்தத்த ஒருநம்பி யாரூர்
 செங்கீரை யாடியருளே

13

[வேறு]

தாழை இளநீர் முதுகனிகள்
 தழைத்த கழுகின் தெற்றிமிசைத்
 தாதுமலிந்த தொடை கீறித்
 தங்கா தயலே கீழ் வளர்ந்த
 கூழைப் பலவின் கனியுடைத்துக்
 குளிர் மாதவிப்பூம் பந்தரெனக்
 கொண்ட மாவின் குலைகளையும்
 உதிர்த்துக் குருத்தைத் தடவிவிழ
 வாகழக்கனியின் சேருடி
 வருவோர் முகத்தும் மார்பினிலும்
 வண்ணக் கடைசி நயனம்போல்
 வருஞ் சேல் தெறிக்கும் வளநாட
 ஏழை மடவான் ஒரு கணவன்
 துணைவா ஆடாய் செங்கீரை
 ஏத்தும் நம்பியாரூர்
 ஏந்தல் ஆடாய் செங்கீரை 14

[வேறு]

தென்பாலில் வெண்ணை நல் லூரினில் பலர்காணத்
 திருவுருக் கொண்டெழுத்து
 சீர்மார்பன் திருமணக் கோலமுடனங்கெழுத்
 திருந்துநல் சாலைபுக்கு
 வன்பாலில் ஆவணங் காட்டியே தம்மையே
 மறவாது ஆளுங் கொண்டு
 மாறாத இருமணம் புணர்வித்து நின்றவன்
 மலரடிக் கமலங்களை

மென்பாலில் இனியவர் உலவிடும் ஆரூரில்
 மின்னிகைப் பரவையார் பால்
 வினியாடு பாங்கனாய் ஒரு தூதனாய்ச் சென்று
 மிக்கதோர் புலவி நீக்க
 அன்பால் முன்ஏவியே ஆட்கொண்ட வள்ளலே
 ஆடியருள் செங்கீரையே
 அணிநாவலூர் தந்த ஒரு நம்பியாரூர்
 ஆடியருள் செங்கீரையே. 15

[வேறு]

தெங்குலவு சோலைகள் திகழ்ந்தொளி பரப்பிடும்
 திருவான ஆரூரினில்
 சேரு மருமைப் பெருமானான தியாகேசர்
 திருவினாசுரல் ரென்றோ
 கொங்குலவு தாரினார் சாக்கியர் பெருமானும்
 கோணாது கல்லெறிந்தார்
 கொண்டதோர்வேடுவக் குரிமிலாம் கண்ணப்பர்
 கொடுவினை செய்து நின்றார்
 மங்குல் தவழ், மதுரையில் வழுதியுமடித்தனன்
 வாள்வியசனும் மடித்தான்
 மன்னுங் குலத்தவனாதலின் நியுமே
 மான் பொருட்டைய வைத்தாய்
 செங்குமுத வாலிகுழ் திருநாவலூரனே
 செங்கீரை யாடியருளே
 தென்னாடு தழையவே உலகைய வகுநம்பி
 செங்கீரை யாடியருளே 16

[வேறு]

குருமணி நிலவிட அருண்மகழ் பொழிதரு
 குன்றே அன்றோர் நான்
 குலவிய திருவெணை அருள்துறை பருகிய
 கன்றே நின்றோர் தாம்
 மருவிய வினைகெட கயிலையர் தருமோர்க
 ரும்பே வண்டாரும்
 மலைமகள் விழிபெற கருணையொ டருளுவி
 ருந்தே பண்போடும்
 கருணையின் முழுகிய பழகிய உறவினர்
 நன்பே அன்போடும்
 கயிலையில் வருகென கரியினில் வருமொரு
 நம்பீ என்றோதம்
 திருவினர் மறைபயில் கலைபயில் இசைபயில்
 செங்கோ செங்கீரை
 தெளி தமிழ் உலகினில் பொழிதருசிவமுகில்
 செங்கோ செங்கீரை

17

[வேறு]

கயிலைச் சிலம்பில் மண்பெற்றுக்
 கருதும் பெணையில் அருள்பெற்று
 கண்ணும் அதிகை பதம் பெற்றுக்
 கருதும் அத்தணுருளில்
 மயிலைப்பொருத மான்பெற்று
 மாரு அடியார் உளம் பெற்று
 மன்னும் குவளை நெல் பெற்று
 மறையோர் புகலூர் பொன்பெற்று

குயிலின் பொருட்டால் விழிபெற்று
 கோதை ஏயர் குழுஉப் பெற்று
 குலவும் நதியில் வழி பெற்று
 கொண்ட சேய்தான் வரப்பெற்று
 பயிலும் அஞ்சைப் பதியேறும்
 பரமா செங்கோ செங்கீரை
 பாடி அகலா வாழ்வு பெறும்
 பரமா செங்கோ செங்கீரை.

18

[வேறு]

இது அன்று என்னலாக அறிவுடன் கூடியதோர்
 பொருளொன்று நிற்கும் என்றும்
 எனது உடல் என்னவின் பிறிதின்கண் நிற்பதோர்
 பொருளொன்று நிற்கும் என்றும்
 இது ஐந்து இந்திரியம் என்னிலோ ஒன்றறிவ
 தறியாது மற்று என்றும்
 அன்றியும் கனவுடல் என்னிலோ வேறுபட
 அறியாது நின்ற லாலும்
 உது என்ற பிராணனே என்னிலோ நித்திரையில்
 ஓர் புசிப்பின்மை யாலும்
 ஒரு பிரமம் சமுதாயமென்பன மறத்தறியும்
 உடலாகு மியல்பினாலும்
 எது என்று பகவியல்வு இயம்பிடு கணத்தவா
 கூடியருள் செங்கீரையே
 பத்துபுகழ் நாவலூர் எழில் நம்பி யாரூர்
 கூடியருள் செங்கீரையே.

19

தில்லையை வலங்கொண்டு உத்தரத் திருவாயில்
 திருமுன்பு சென்று சேர்ந்து
 திருவீதி வலமாக விடைகொண்டு அம்பலம்
 சூழ்ந்தபொன் வீதிவழியே
 எல்லையுள் மேருவாய் பேரம்பலந் தொழுது
 எழுதரிய அம்பலத்தே
 எடுத்தபொற் பாதமே காணுமொரு வேட்கையான்
 இன்ப வெள்ளந் தினைத்தே
 சொல்லரிய நிலையாகி அநுபூதியில் நின்று
 சுகானந்த நிட்டையாகிச்
 சொரியுநீர் மழையென உச்சியிற்கைகூப்பி
 வேணியாய் என்று கொண்டு
 அல்லலுறு பிறவியே இன்பமா மென்றவன்
 ஆடியருள் செங்கீரையே
 அணி நாவலூர் தந்த ஒரு நம்பி யாருர்
 ஆடியருள் செங்கீரையே

20

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று

3. தாலப் பருவம்

மறையோர் வாழும் புத்தூரில்
 மன்னர் திருவிற் சென்றாரை
 மணத்தை நிறுத்தி வேதியனார்
 மயங்கக் காட்டும் ஓலையினால்
 மறையோர் கண்டற் காளாகிக்
 கருதும் வெண்ணை யருட்டுறையுள்
 கரத்தே யங்கு ஒளித்தாரைக்
 கண்டே மகிழ்ந்து திருப்பாடல்
 பிறையாய் என்றும் பெருமானே
 பித்தா என்றும் அகங்குழைந்து
 பேசமுடியாப் பரம் பொருளைப்
 பேசிப் பேசி இசை கொண்ட
 அறையார் பெண்ணை நாவலூர்
 அரசே தாலோ தாலேலோ
 அழகின் கொழுந்தே இசைஞானி
 அமுதே தாலோ தாலேலோ.

நாவுக்கரசர் பணிசெய்யும்

நலமிக் குடைய பதியென்று

நாடா தயலே சித்தவட

மதனிற் சென்று வைகுதலும்

பாவுக் கினியார் பள்ளி கொளும்

பண்பன் முடிமேல் அடிவைத்துப்

பரிசின் வழியே தாமங்குப்

பள்ளி கொள்வார் போற்பயில

தேவுக் கினியார் என்னையெனத்

தெரியா திழைத்தேன் யானென்று

திரும்பித் தானை நீட்டுதலும்

சினந்து நீயார் எனக் கரந்த

கோவைப் பதிகம் 'தம்மாளை'

குழைத்தாய் தாலோ தாலேலோ

கொண்ட தெய்வம் இசைஞானி

குமரா தாலோ தாலேலோ.

22

அம்பொன்வீதி அணியாரூர்

அடங்கா விருப்பின் வருவாரை

அன்பர் வீதி அலங்கரித்து

அகமே மலர்ந்து வரவேற்பச்

செம்பொன் மணிப்புற் றுள்ளாரைத்

தினைக்கும் விருப்பால் முன்னாகத்

திருவாரூர் எம்மையுமே

திருந்தக் கொள்வார் தாமோளன்

மஞ்சொற் பதிகம் பாடியிடை

ஈறிந்தே பரவத் தோழமையால்

அடியார் தம்மைத் 'திக்கிலவாழ்'

என்றே எடுத்தப் பாடென்னச்

செஞ்சொற் பதிகம் முகிழ்த்தவனே

திருவே தாலோ தாலேலோ

சிறந்த தெய்வம் இசைஞானி

சிறுவா தாலோ தாலேலோ.

23

பரவை கொழுநன் மாளிகைக்குப்

படிதான் கொடுத்து வருநாளில்

படியுஞ் சுருங்கி வளஞ் சுருங்கப்

பரமர் கண்டு அருளுதலும்

இரவுந் துயிலார் இதுகண்டு

எழுந்தே ஓடி நம்பியினை

ஏத்திப் பெருமான் நென்மலையை

இனிதே அளித்தார் உமக்கென்ன

அரவும் பிறையுஞ் குடியவர்

அளித்தார் இதனைக் கொண்டுசெல

ஆளுந் தாமே தரிலன்றி

வொண்ணா தென்று காதலுடன்

ஈரவும் பதிகம் 'நீள்' எனப்

பாடும் அரசே தாலேலோ

பண்ணார் மொழியான் இசைஞானி

பயந்த சிறுவா தாலேலோ.

24

ஆரூர் விழவின் பொருட்டாக
 அடியார் பணிக்குப் பொன்வேண்டி
 அன்னங் கண்ணிப் பெடை புல்கும்
 அந்தன் புகலூர் தனையடைந்து
 பேரூர்ப் பெருமான் சுழல் பணிந்து
 பின்னர் ஆங்குத் துயில்வரலும்
 பிறங்கு சுடுமண் பலகையினை
 முடிமே லணையாப் பள்ளிகொளப்
 பாரு ரறியப் பலகை யெலாம்
 செம்பொற் கல்லாயின கண்டு
 பரமன் அளித்தான் இவையென்று
 பதிகம் 'தம்மையே புகழ்ந்து'
 ஊரூர் அறிய எடுத்துரைத்த
 ஒருவா தாலோ தாலேலோ
 ஒங்கும் நாவலூர்ப் பதியின்
 ஒருவா தாலோ தாலேலோ.
 திங்கள் முடியார் அமர்ந்ததிரு
 ஒற்றி யூரைச் சென்றடைந்து
 தேனார் பதிகம் பாடியங்குத்
 தினைப்பாரங்கு ஒருநாளில்
 பொங்கு மலர்ப்பூ மண்டபத்தே
 புகுந்து மறையும் மின்கொடியைப்
 பூவானிகள் வந் துறவீழப்
 பொன்னு ரிதழி முடித்தவர்பால்

25

மங்கை யொ ருபால் மகிழ்ந்தவரே
 வருத்தந் தீருமென விரப்ப
 மகிழின் கீழே கிறிசெய்து
 மணத்தை முடித்து வைத்தவரைச்
 செங்கை குவித்துச் சிரங்குவிக்கும்
 திருவார் நம்பி தாலேலோ
 சேவற்கொடியோன் திருத் தாதை
 துணைவா தாலோ தாலேலோ.

26

ஐயா நதனைக் கண்டு கொள
 அரசர் சேரர் பெருமானும்
 ஆரா வேட்கை யொடுஞ் செல்ல
 ஆறு பெருகி யுயர்ந்துவா
 மையார் கண்டர் தமைப் பணியும்
 வகையுங் காணார் நிருத்தர்பதம்
 மலியும் வேட்கை யாற் 'பரவும்
 பரி'சென் றெடுத்துப் பாடுதலும்
 கையா நின்ற அடியவர்க்கு
 நடுவே ஓலமெனக் கேட்க
 நதியும் விலகி நெறி காட்ட
 நடுவண் அணைந்த பெருமானே
 செய்யார் கமல வளவயல் சூழ்
 திருநா வலனே தாலேலோ
 தெய்வத் தமிழின் உறைவிடமே
 திருவே தாலோ தாலேலோ.

27

நன்னீர்ப் பொன்னித் திருப் பதிகள்
 இறைஞ்சி யகன்று குடக் கொங்கில்
 நாதர் உறையும் புக்கொளியூர்
 நண்ண ஆங்கு ஓர் மனையில்
 துன்னும் அழகை ஒலிவரலும்
 தொண்டர் அறிந்து இழந்தோரின்
 சோகந் தவிர்த்தே கழல் பணிவேன்
 என்றே எடுத்துத் திருப்பதிகம்
 முன்னர் 'உரைப்பார்' என்னு மது
 முடியாமுன்னம் மறவியுமே
 முதலை வாயிற் சிறுவனையே
 நிரப்பக் கொணர்ந்து தருவிக்கும்
 மன்னும் தொண்ட அற்புதனே
 மணியே தாலோ தாலேலோ
 மகிழும் நம்பி யாளுர
 மதலாய் தாலோ தாலேலோ.

[வேறு]

பாக்நாறத் திருவாயிற்
 றமிழ் பாடும் பரமன்
 பகர்ஞான சம்பந்தப்
 பெருமானும் ஒருதான்
 மேல் நாட மிதவைக்கே
 விடுபாய லுடையார்
 விறல் மாளக் கரையேறு
 வெண்ணீறு நிலவு

28

போல் நாளும் ஒருநாவுக்
 கரசன் புகழும்
 பொருளாகப் பண்பாடும்
 ஒருநாவல் அரசே
 சேல் நாடு திருநாட
 தாலோ தாலேலோ
 திருநாவ லூராளி
 தாலோ தாலேலோ

29

[வேறு]

பொன்றிரள் அள்ளிச் சுமந்து சிவந்திடு
 கையாய் தாலேலோ
 புண்ணியர் உறையும் பதிகள் சுமந்திடு
 காலாய் தாலேலோ
 தென்றமிழ் வேதம் விரிந்து உரைத்திடும்
 நாவா தாலேலோ
 தேமதுரக் கிளியோடு அணைந்திடு
 மார்பா தாலேலோ
 மின்றிரள் அண்ணலை அள்ளி விழுங்கிய
 விழியாய் தாலேலோ
 வேதம் விரித்த திருமலையான் தரு
 மெய்யாய் தாலேலோ
 இன்றிரள் இன்னியம் ஏங்கிடும் ஆரூர்க்
 கினியாய் தாலேலோ
 எம்மையு மாளுடை நாயக நம்பி
 இறைவா தாலேலோ.

30

தாலப் பருவம் முற்றிற்று.

4 சப்பாணிப்பருவம்

வண்ணூலாவும் பொய்கை, மரைமலர்கள் மீதுலவி
 மாருது வினையாடிடும்
 வண்ணவெண் சிறகுடைய செங்காவி என்னங்கள்
 வயல்மீது வானையாக
 கண்டெலா மஞ்சியே கரைமீதுபொழி லேறிக்
 காணாது தடைகள் பயிலக்
 கண்டஞ்சு பேடைகள் கணவரோ டுடியே
 காற்பொழிலிவிட்டு மீண்டு
 தண்ணூலாவும் கழனி மலர்மிகையில் வைகுதலும்
 நாடிவரு சேவல் கூடும்
 தன்மைதரு காவிரிக் கரைதழுவு பெண்ணினையில்
 நாவலூர் தழைய வந்தோன்
 குண்ணூலாம் புரிசையுட் கொட்டு சப்பாணியெனக்
 கொட்டி யருள் சப்பாணியே
 கொழிதமிழ்ப் பனுவலின் துறைபடியு மூரனே
 கொட்டியருள் சப்பாணியே 31

[வேறு]

புற்றினில் முனைத்தவர் தினைத்திடு மலர்த்திருவு
 வெற்றியுடன் வைகுமிடமோ
 புஞ்சுமிர்து பெற்றிடு மறைச் சிறுவர் உற்றதொரு
 போது கமழ் தோணிபுரமோ
 வெற்றி ஊடபக்கொடி யிலச்சினை பொறித்தருளு
 வேந்தருறை அதிகை நகரோ
 வித்தகி விழிக்கமுது செய்திடு மொருத்தியில்
 வேதபுரி ஒற்றி நகரோ

சித்திடைமலைக்கிறைவர் பெற்றதொரு பெண்கொடி
 உறைத்துவரு கயிலைமலையோ
 சேரர்வதி யும்மலை செறிந்துள வனம்பதியோ
 சித்தனையில் தின்ற ஊடமால்
 கொற்றவர் முடிக்குரிகில் ஒற்றியர் தனைத்துணைவ
 கொட்டியருள் சப்பாணியே
 கொட்டு படகத்தொடு முழக்கு இசைபாடலொடு
 கொட்டியருள் சப்பாணியே. 32

[வேறு]

உன்னையன்றி ஒருவரையே
 கருதேன் நாயேன் ஒரு பொழுதும்
 ஒது நாவும் செவியிரண்டும்
 உனக்கே வைத்தேன் மனமுழுதும்
 பிள்ளை நீயே எனதுபிரான்
 பிறப்பு ஏழும் உனைமறவேன்
 பேசிக் உனது அடிமைநான்
 பிதற்றி யிருப்பேன் திருநாமம்
 அன்னை நீயே அத்தனும்நீ
 அழுது நீயே புகலிடம் நீ
 சூருருறைவாய் அஞ்சாதே
 அபயந் தருவாய் பெருமானே
 மன்னே என்று தொழுத பிரான்
 மகிழ்ந்து கொட்டு சப்பாணி
 மறவா நாவல் அடித்தொண்ட
 மகிழ்ந்து கொட்டு சப்பாணி. 33

பாடுந் தொண்டர் திருவடிக் கே
 பணியுஞ் செய்து ஆளாபிப்
 பயிலுந் தொண்டர் பெறும் பரிசு
 எதுவோ இரவில் எரியேந்தி
 ஆடும் பரிசு எதற்கோ தான்
 அறமே உரைப்ப தேனோதான்
 அயன்மால் காண வண்ணமேன்
 அஞ்சக் கரியை உரித்ததுமேன்
 வாடுந் தலையைக் கையேந்தி
 மனைகள் தோறு மிரப்பதுமேன்
 வருத்தந் தந்து காலையே
 மாய்த்த கருத்து எதுவோஎன்
 றாடும் புலவா இறைதுணைவா
 உவந்தே கொட்டு சப்பாணி
 உலகம் புகழ வருதம்பி
 உவந்தே கொட்டு சப்பாணி

34

[வேறு]

பூமரு விரிப்பவரு பொய்கைதனில் மீதேறிப்
 புகுந்துலவு வண்டர் எனவும்
 பூத்தமலர் கைக்கொண்டு ஏந்தியுரு நிலமுழுதும்
 புழுதி விளையாட் டமர்ந்தும்
 காமரு மொழிக் கிள்ளி யென்னவே கொஞ்சியும்
 கட்டினங் காளை என்னக்
 கடுதடைப் புரவிமிசை மறுகு விளையாடியும்
 கண்டோரை இன்புறுத்தி.

தேமரு மணிக்குவால் சிந்தி விளையாடியும்
 சிறுகரம் பொத்தி நின்றும்
 சிற்றில் விளையாடிவரு பச்சிளங் கோதைமார்
 சிறுவீட்டித்து நின்றும்
 தாமரை நிகர்த்தவிழி, தவிரிஎஞ், செங்கை கொடு
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தமிழ்மறை விரித்ததிரு நம்பியாருரளே
 சப்பாணி கொட்டியருளே

35

[வேறு]

மாளினம் பெடையென்ன வளரின முகையென்ன
 வாசமிஞ் தேனு மென்ன
 மன்னு திரை வேலையின் இளம் பவள வல்லியென
 மதிக் கொழுந் தென்னமாரன்
 தானினம் பருவத்துப் படைகற்குந் தனுவென்ன
 தையலான் நாளும் நின்ற
 தயங்கு மென்பந்தும் கழங்குமம் மாளையும
 தாவிவரு மூசல் இன்ன
 தேனினம் பருவத்துப் பேதமை நீங்கிடத்
 தெய்வவான் கருணை தோன்றித்
 திசையெங்கும் புடைகுழ பூங்கோயில் வருகின்ற
 திருவினார் பரவையாரைக்
 காளினங் கொடியெனக் கலந்தனை புயத்தவ
 கொட்டியருள் சப்பாணியே
 கண்ணுதற் கொரு துணைவ நண்ணு புகழுரளே
 கொட்டியருள் சப்பாணியே.

36

நாலாங் குலத்துப் பெருகுநல
முடையார் பாலே யவதரித்து
நஞ்சேர் கண்டன் திருவருளால்
நயந்த பருவம் மிகவரவும்
ஆலாலஞ் சேர் கறைமிடற்றோன்
அமரும் ஒற்றி யூருறைந்த
அழகின் கொழுந்தை கொழுமுகையை
அணியாமுத்தை மின்கொடியின்
பாலாதரவு தரவேண்டிப்
பரமன் சுருணை பொழிந்தருளப்
பாங்காய் மகிழ்க்கீழ் ஒரு சபதம்
பண்ணிப்பள்ளி எழுச்சிமுனே
மேலாந் திருவை அடைந்தவனே
மேலோய் கொட்டு சப்பாணி
விளங்கும் ஆரூர் பிரியாத
வேந்தே கொட்டு சப்பாணி. 37

அந்தணரின் பாலுண்டு அரசரின் சோறுண்டு
ஆதரவு பெருகும் வகையால்
அணிநாவலூரினில் வெண்ணையில் அருட்டுறையில்
அத்தர்தரு மருளை யுண்டு
பந்தணவு மெல்விரலி பங்கினனின் ஆரூரில்
பருவத்து நின்றகொம்பு
பரவையாம் பேட்டினை அணைந்து வளர்நெல்பெற்றுப்
பரமனைப் பாடி நின்று.

வந்தணவு கின்ற முகில் தோயுமணி மானிகைகள்
மறுகு வளர் ஆதிபுரியில்
மங்கை யொருசங்கிலியை மன்னு மருளா லணையும்
மாதவஞ் செய்த பெரும
கொத்தனக பாரமுடன் குண்டல மசைந்துவரக்
கொட்டியருள் சப்பாணியே
கொஞ்சதமிழ் பாடியருள் கொண்ட குளிர் நாவலவ
கொட்டியருள் சப்பாணியே. 38

நீடுமரசும் நிறைபயனும்
நிறையுந் தவமும் நிலவுலகில்
நிலைத்த பொருளும் பெருந்துணையும்
நீடும் தில்லை யம்பலத்து
ஆடுங் கழலே யெனத் தெளித்து
அருச்சித் தருள எந்நாளும்
அமர்த்த கூத்தர் திருச்சிலம்பின்
ஒலியே அளித்து வருநாளில்
தேடுமிருவர்க் கரியார் தம்
சிலம்பின் ஓசை தடைப்படலும்
சிந்தை யழிந்த சேரனார்
செயலே கண்டு நினைப்பித்த
கூடு மன்பின் ஒரு துணைவா
குமரா கொட்டு சப்பாணி
கொண்ட சடையன் இசைஞானி
கொழுந்தே கொட்டு சப்பாணி. 39

மடநடைத் தெய்வத் திருப்பாவை இசைஞானி
வாய்முத்த மாட்டி நின்று
வண்ணக் கணைக்காற் கிடத்திக் குளிப்பாட்டி
வளர்கூஞ்சி காப்புமிட்டு
இடுகிடைப் பாவையர் தெய்வக் குழந்தையென
ஏந்தியே தொடையல் சூட்டி
இனியதொரு மான்மதப் பொட்டிட்டு மேனியில்
இனிய சுண்ணந் திமிர்ந்து
குடமுலை சுமந்தவர் கொங்கைத் தடத்தினில்
கோணாது பாலையூட்டி
குறங்கினில் கண்வளர வைத்துத் துயில்வரக்
கோமளத் தொட்டில் மீது
தடமலர் விரிந்ததெனத் தாலாட்டு கைகுளிரச்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தமிழொடு பயின்றுவரு பொய்கைவளர் ஊரளே
சப்பாணி கொட்டியருளே. 40

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று

5. முத்தப்பருவம்

பொழியுங் கருணைப் பெருவெள்ளம்
புணரும் வெண்ணை யருட்டுறையுள்
புகுந்து மூழ்கி முத்தெடுத்தும்
புன்னை வன்னி மணம் நாளும்
விழியும் மனமும் குளிரவரு
விமலர் உறையும் ஆரூரில்
விளங்கு பரவைதனை அணைந்து
வினையாட் டயர்ந்து முத்தெடுத்தும்
இழியும் செம்பொன் முத்தாற்றில்
இட்டுப் ரொய்கை தனிலெடுத்தும்
ஏற்றங் காணப் புக்கொளியூர்
இனிய மடுவில் முத்தெடுத்தும்
மொழியும் மதுரக் கனிவாயால்
முத்தந்தருக முத்தமே
முழங்குந் தமிழ்தேர் திருநாவல்
முதல்வா முத்தந் தருகவே.

நாளும் நிறைந்த இன்னிசையால்
 நல்ல தமிழை உலகினர்க்கே
 நயந்த ஞான சம்பந்தன்
 நாவுக்கரசர் இவர் முதலாம்
 ஆளுந் தொண்டர் தமைப் பரவி
 அடியேன் என்று தமிழ்மாலை
 அணியாக் கோத்து வடந் சூட்டி
 அணியும் பெருமான் ஆளுந்
 முருங் காதல் விருப்பெழுவே
 முதல்வன் றன்னைப் பணிகொண்டு
 முற்றும் அன்பு வெள்ளத்தில்
 முழுகும் பெருமான் ஆனைமிசை
 மீளும் பெருமான் கனிவாயால்
 விளங்கு முத்தந் தருகவே
 விளங்கும் தமிழ்நேர் திருநாவல்
 விமலா முத்தந் தருகவே.

[வேறு]

அரவும் மதியு மலரும் விரவு
 மவுவி புனையு முக்கணன்
 அழகு முகமு மகமு மலர
 அருஞ்செய் முதல்வர் நட்பினன்
 இரவு ஒளிகொள் இமய முதல்வி
 இடது விழியை அருஞ்செய்
 இனிய பதிக மருளி முதல்வி
 எழிலை எழுது முத்தமன்

42

உரக படம துடைய பரவை
 புயம தனையும் கொற்றவன்
 உலகினிறையை பரவை மனையில்
 உலவ விடுமோர் வெற்றியன்
 முருகின் மலரை யுடைய ஒருவ
 முதல்வ தருக முத்தமே
 முதல்வர் கயிலை பரவும் ஒருவ
 முதல்வ தருக முத்தமே.

43

[வேறு]

வீதி நிறைய நாற்படையும்
 விளங்கிச் செல்லத் தூரியங்கள்
 விண்ணை யதிர மெல்லியலார்
 விரும்பியாடி மேற்செல்ல
 பூதி யணிந்து புத்தூரில்
 புரிநூல் மின்னப் பட்டணிந்து
 புரவிமீது மன்னர் திருப்
 பொலிவு தோன்றக் குடைகவித்துப்
 பாதி மதியார் புத்தூரில்
 படைக்கும் மன்றல் வினைகாணும்
 பண்பினோடு எழுந்தருளும்
 பனைத்தோள் நம்பி யாருர
 மோதி யலைக்கும் பெண்ணைதவழ்
 முதல்வா முத்தந் தருகவே
 முத்தந் சொரியும் கனிவாயால்
 முதல்வா முத்தந் தருகவே.

44

பெண்ணை நதியில் வரு முத்தம்
 பிறங்கு கோதா வரிமுத்தம்
 பெயரும் அரிசில் தருமுத்தம்
 பெரிய பொன்னி வளர்முத்தம்
 மண்ணி நிவவு முத்தாறு
 வளைந்த கெடிலம் பாலாறு
 வற்றாக் கங்கை கொள்ளிடமும்
 வளஞ்சேர் காஞ்சி நதிமுத்தம்
 அண்ணல் உறையும் பாலாவி

அழகு முத்துங் கோத்தெடுத்து
 ஆங்காங் குறையும் பெருமாற்கு
 அலங்கல் சூட்டுந் திருவாளன்
 கண்ணும் மனமும் கசிந்துருகக்
 கனிவாய் முத்தந் தருகவே
 கயக் சேர் வாவி நாவலூர்க்
 கரும்பே முத்தந் தருகவே.

45

[வேறு]

கண்ணை கண்ணிற் கருமணியேயக்
 கண்ணுறை ஒரு பாவாய்
 காவுறை மலரே மலரி லுதித்தெழு
 கனியே கனிரசமே
 விண்ணை விண்ணி லுறையு விருந்தே
 விண்ணவர் பெருமானே
 வேதப் பொருளே பொருளை விரித்திடும்
 மெய்யாம் வேதியனே

எண்ணை எண்ணில் எழுந்த எழுத்தே
 எழுத்தின் பொருளானாய்
 எழுதாப் பொருளை எழுதி முடித்திடும்
 இன்ப வாரிதியே
 மண்ணை மண்ணில் எழுந்த மறையே
 முத்தந் தந்தருளே
 மலையான் மகள்தன் கணவன் துணைவா
 முத்தந் தந்தருளே.

46

[வேறு]

கூழைப்பலவின் கனிகண்டு
 குதித்த மந்தி யருகோடி
 கொண்டு பூந்தண் பொதும்பரிடைக்
 கோலா கலமாய் மடியிருத்தித்
 தாழைக் குருத்தின் எயிறிலங்கப்
 பிளந்து வளைந்த கூருகிரால்
 தன்னைக் குடைந்து பொற்குணையைத்
 தடவி எடுத்து வாய்மடுப்ப
 ஏழைச் சிறுவர் நரசிங்கம்
 அவுணன் மார்க்பை யிடந்ததென
 எண்ணி மகிழ்ந்து வாய்புகைத்து
 இருந்தே காணும் வளநாட
 மாழைச் சிறுமி மகிழ் கணவன்
 துணைவா முத்தந் தருகவே
 மகிழும் தம்பி யாருர்
 மதலாய் முத்தந் தருகவே.

47

இருளாகு மாணவம் உயிரோடு நட்புறக்
 இயனும் அகப்பந்தமாம்
 ஏன்றையிர் மாகையகன் மத்தொடு கலந்தநிலை
 அகப்புறப் பந்தமாகும்
 மருளாகு தனுசுரணம் சேர்த்திடி லதனையே
 மாருத புறம தென்பர்
 மற்கைய புறப்புறம் புவன போகத்துடர்
 மயங்கிய நிலைக ளென்பர்
 அருளாகு மின்பநிலை யகையவே இவைபெயலாம்
 அருளல்ல வென்று காட்டும்
 அருட்டுறையி லத்தனை மணிவாய் திறத்திட்டுப்
 பித்தனே என்றழைக்கும்
 பொருளாகு மநிகந் தனைக்குட்டு நாவல
 புனிதவாய் முத்தமருளே
 புண்ணியப் பதியான திருநாவலூர் நம்பி
 புனிதவாய் முத்தமருளே.

48

விலவேட ராயநின்று விசயனெதிர் பன்றிப்பின்
 விறல்கொண்ட வீராரும்
 வேதநாயகருறையும் திருவிராமேசுவரம்
 வேட்கையுடன் முன் வணங்கி
 சொல் மாலை சாத்தியே சேருட னங்கினிது
 தொழுதின்ற வேட்கை யதனாக்
 துறை தவழு மாதோட்ட நன்னகருள் அமர்கின்ற
 துலங்குகே தீச்சரத்தை

பல்வேறு அடியவர்கள் தொழுதெழும் பாலாவி
 பாங்குள இறைவர் தம்மை
 பரவு "நத்தார்படை" பதிகமே னாடிய
 பரமனே புகலும்ணர்
 நெல்வேலி பண்பென வளர்கின்ற நாவலூர்
 நேயனே முத்தமருளே
 நிறைகொண்ட புகழெலாம் உலகெங்கு மோங்கிடும்
 நிமலனே முத்தமருளே.

49

சேரர் கொடுத்த நவநிதியம்
 திருந்து பொதிகள் தமைக்கொண்டு
 செல்வப் பதியாம் திருமுருகன்
 பூண்டி நகர்வாய் வரும்போது
 நேரில் கொடுப்பக் கொள்ளாத
 நினைவைக் காட்ட எம்பெருமான்
 நிலவும் பூதங் கனையனுப்பி
 நிதியம் அனைத்தும் கூறகொள
 சோரும் மனத்தாக் பெருமானே
 துயர மிழைக்கும் வேடரொடு
 ஏதுக்கிருத்தீர் இவ்விடத்தே
 ஏந்து முகையான் தன்னுடனென்
 றோரும் பதிக முரைத்த பிரான்
 ஒருவா முத்தந் தருகவே
 உலகம் பரவும் ஒரு நம்பி
 உவந்தே முத்தந் தருகவே.

50

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

6. வருகைப்படுவம்

ஏடுலாவும் மலர்க்கொன்றை
 சூடிக்காடே இடமாக
 என்பை அணிந்து அரவினையே
 எங்கும் தொங்கும் வடமாக்கி
 பாடும் வேதந் தனை ஒதிப்
 பரவிப் பூசி நீற்றையெலாம்
 பக்கல் ஒருத்தி தன்னோடு
 பலிநீர் இடுமின் என்கின்றீர்
 ஆடும் பேயோ டாட்டமர்ந்தீர்
 அணியும் வணியல் கவர்கின்றீர்
 ஐயா உம்மைக் காதலிப்பார்
 அடையும் பரிசு யாதோ என்
 றாடும் மகளிர் கூற்றாக
 உரைத்தபெருமான் வருகவே
 உலகம் புகழ் வருநாவ
 லூர் வருக வருகவே.

51

[வேறு]

நாவியல்பி னஞ்செழுத் தோதியே நல்லராய்
 நல்லியல்பை உடைய தாய்
 நலமிகும் கோவணம் பூதியொடு சாதனம்
 நாடிவரு தொண்டர் தம்மை
 பூவினியல் வண்டுபோல் பொன்னடி பணித்திடும்
 புண்ணியத் திருவி னுரை
 பூத்த கமலங்களால் ஏத்திவழி பாடுசெய்
 பொருளெனக் கண்டு தின்றோன்

ஆவணங் கொண்டன் தருட்டுதையி லண்ணலாந்
 அடிமையாய்க் கொண்ட தெண்ணி
 அவனிதொழு மாருரில் இறைவனைப் பணிகொண்டு
 அடிமையை தீர்ப்பு மன்பன்
 ஏவணங் கொண்டன் நெறித்தவன் ஒருதுணைவ
 இசைபொழியு முகில் வருகவே
 எழில்கொண்ட பெண்ணோரும் திருநாவல் ஊர்வளரு
 இசைஞானி கனி வருகவே.

52.

[வேறு]

கண்ணாற் கண்டு திருவடியைக்
 கையாற் நெழுது திருக்கோயில்
 காலால் வலம்வந் துன்புகழைக்
 கருதும் அடியார் தங்கனையே
 பண்ணோடு குருகிக் கசிந்துநின்று
 பாடும் பணியே யல்லாது
 பணியொன் றறியேன் என்றெடுத்துப்
 பாடும் பெருமான் ஒருநாவல்
 அண்ணு வருக தென்னாட்டின்
 அரசே வருக இசையமுதை
 ஆண்டாய் வருக ஆருரின்
 ஐயா வருக பரவையகிழ்
 வண்ணு வருக இசைஞானி
 வடிவே வருக தொண்டர்தரு
 வாழ்வே வருக சைவசிகா
 மணியே வருக வருகவே.

53.

அரும்பே வருக அடியர்தம்
 தகத்தாய் வருக அருமறையின்
 விருந்தே வருக விண்ணவர் தம்
 வேதா வருக கதித்தெழுந்த
 கரும்பே வருக கடைமிடற்றன்
 கருத்தே வருக அருத்தி மிகும்
 கனியே வருக கலத்ததொரு
 கண்டே வருக கருதுபவர்
 கிரும்பே தமைதீர் எழிற்குருவே
 இனியோய் வருக வன்றெண்டன்
 எனும்பேர் படைத்த இறையோனே
 இசையே வருக ஊரனெனும்
 வரும்பேர் மருவும் திருநாவல்
 மன்னு வருக வருகவே
 வளரும் நம்பி யாரூர்
 மகிபா வருக வருகவே.

54

சேயே வருக நாவலூர்த்
 திருவே வருக அருட்டுறையுள்
 செல்வா வருக அதிகைதனிற்
 றினைத்தோய் வருக தில்லைதனை
 நாயேன் நினைக்கும் வகையருளும்
 நம்பீ வருக நாயகமாம்
 நாதன் உறையும் ஆருரை
 நயந்தோய் வருக நள்ளிருளில்

பேயோ டாடி ஏவல்செயும்
 பெருமான் வருக பிறங்குபதி
 பேசித் தொழுது பாடிவரு
 பெம்மான் வருக மெய்யர்களின்
 தாயே யனையாய் வருகமகிழ்
 சடையன் சிறுவா வருகமறை
 தமிழால் விரித்த ஒருநம்பி
 தலைவா வருக வருகவே.

55

மறையே வருக மறைவிரிக்கும்
 மன்னே வருக மறைக்குலத்து
 மணியே வருக மன்பதையின்
 மருந்தே வருக நஞ்சுஎனும்
 கறையே யுடையான் கழல்கள்தொழும்
 கரும்பே வருக கச்சியினில்
 கண்ணே பெற்றுக் கசிந்துருகும்
 கதிரே வருக சைவமெனும்
 துறையே வருக தொண்டர்கூலம்
 விளக்கும் மணியே தோகையரைத்
 துணையாய்க் கொண்டு இறையடைந்த
 சுடரே வருக செந்தமிழின்
 இறையே வருக இறைபழுத்த
 இசையே வருக இன்பமெலாம்
 எங்கும் பெருக எனக்கூறும்
 இனியோய் வருக வருகவே.

56

சிறையை விரிக்கும் மதுகரங்கள்
 தேனை விரிக்கும் கொன்றையினார்
 திருத்தா னன்றிப் பேசாத
 திருவாய் பெற்ற அடியவர்தம்
 குறையை விரித்துப் பேசாது
 குணங்கள் கொண்டு கோதாட்
 கொள்கை கண்டு குரைகழலை
 அடைந்தே னென்று விருந்தாக
 மறையை விரித்துச் செந்தமிழ்த் தேன்
 மதுவைக் குழைத்து மணங்கமழ
 மண்ணைச் சுமந்த பொன்மேனி
 மகிழும் வண்ணம் இசைப்பாடல்
 நறையை விரிக்கும் மலர்க்கரத்தால்
 விரிக்கும் வண்டே வருக திரு
 நாவலாரின் மணங் கழி
 இசைக்கும் வண்டே வருகவே.

57

ஐயா வருக ஆரூரில்
 அழகுக் கோலம் கொண்டருளும்
 அழகே வருக தொண்டர்மகிழ்
 அன்பே வருக விடங்கினோடு
 சைவா வருக தார்புனைந்த
 தலைவா வருக விழுத்தவத்தின்
 தவமே வருக மணிப்புற்றின்
 தலைவன் றன்னைப் பாடிமகிழ்

மெய்யா வருக விடங்கரது
 விரும்பும் தோழர் என்றுரைக்கும்
 விறலே வருக மணக்கோல
 வினைவு தவிரப் பின்தொடர்ந்த
 கையா வருக கழல்நினைந்த
 கருத்தே வருக நாவல் நகர்க்
 கரும்பே யணைய கண்ணுதலின்
 கருத்தே வருக வருகவே.

58

ஆடும் பெருமான் றனைக்கண்டு
 அருளின் வெள்ளத் தழுந்திநின்று
 அயலே ஒன்றும் அறியாது
 அடங்கும் பெருமான் அணிகொன்றை
 குடும் பெருமான் கழல் மீது
 சூட்டும் பெருமான் சொன்மலை
 சுற்ற மென்றே ஆரூரைச்
 சூடிக் கொண்ட தொண்டர்பிரான்
 தேடும் இருவர்க் கரியானைத்
 தெருவில் திரியச் செய்தபிரான்
 தில்லைத் தலத்து வாழ்வாரைத்
 திசைகள் போற்றித் தொழுதபிரான்
 தோடும் குழையும் உடையாரைத்
 தொழுது கயிலை அடைந்தபிரான்
 தொண்டர் பரவும் பெருமானே
 தொழுதோம் வருக வருகவே.

59

நீடுங் கருணைத் திருவருளாக்
 நிமலர் வலிய ஆட்கொண்ட
 நீதி வமுவா நான்மறையோன்
 நிசுத்தன் பேரைக் கொண்டிரான்
 கூடும் பதியாம் நாவலூர்
 குழைந்த ஊரன் வன்றெண்டன்
 கோமான் சடையன் காதலனும்
 கோதை இசைஞானி சிறுவன்
 பாடும் புலவன் சிங்கடியின்
 தந்தை அப்பன் வனப்பகைக்கு
 பயிலும் பெயர்கன் தென்புலவோர்
 பண்ணோ டிகைக்க முன்னின்று
 குடும் புலவா சுந்தரனே
 னுணைவா வருக வருகவே
 கடலை நீறு பூசுபவன்
 தொண்டா வருக வருகவே.

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.

60

7. அம்புலிப் பருவம்

சாமம்

கயிலைனு மலையினுமி லங்குவாய் இவனுமோ
 கயிலையி லிறங்கி வந்தோன்
 காணாத கடவுளா லாட்கொண்ட வனிவனும்
 கண்டதும் ஆட்கொண்ட வன்
 வெயில்ஒளிகை உடையை நீ இவனுமோ அருள்பெறு
 மெய்ஞ்ஞான ஒளி பெற்றவன்
 வேண்டுவான் அரசனீ இவனெ முனைப்பாடி
 வேந்துளன நீஅறிகு வாய்
 குயிலையை மொழியா ருடன்கூடி வருகைநீ
 கொஞ்சகிளி யணையர் உறவோன்
 கொண்டதொரு தண்டனை யிருவரும் பட்டனீர்
 கூறில்நீ யவனை ஒப்பாய்
 அயில் பொருத விழியினுள் வாவென் தழைத்தனன்
 அம்புலி ஆடவாவே
 அருமறையை விரிசெய்த ஒருநாவ லூரனுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே.

61

[பேதம்]

லையகத் துள்வெளியை இவனுமோ செம்மையன்
 மாகங் கனில்நுழைவை நீ
 மாதவர் மனங்களில் உறைவனவன் நீயெனில்
 மங்கைய ருறவுகொள் வாய்
 மெய்யிலவன் மாதவர் குழாத்தவன் நீயுமோ
 மிக்கதோர் அடிமை அவனோ
 வெள்ளிமலை யிறையையும் ஏவல்செய் வித்தவன்
 விளங்கு கலை யீரெட்டினை
 சையமென உறுதியன் பலகலையன் அவனிரவு
 தனில்ஒளிநுந் தன்மையை நீ
 சஞ்சலம் தின்றியே இரவு பகல் ஒளிருவன்
 தன்மதி அறியாத தேன்
 ஐயகோ இவனுனை அன்புடனழைத்தனன்
 அம்புலி ஆட வாவே.
 அருமறையை விரிசெய்த ஒருநாவ லூரனுடன்
 அம்புலி ஆட வாவே 62

[தானம்]

தழைத்திடும் மறுவெனும் பிணிதீர லாம்பிறவி
 தன்னையும் போக்கி விடலாம்
 தன்னென்ற திருமுகங் கண்டதும் நிற்பயம்
 தன்னையே நீக்கி விடலாம்
 இழைத்திடும் பாவங்கள் எரியுண்ண லாம் சிந்தை
 யினிதே திருத்தி விடலாம்
 இன்புறும் பொன்மலை நென்மலை யாவையும்
 எளிதே அடைந்து விடலாம்

குழைத்திடும் செந்தமிழ்ப் பாடல்கேட் டுருகலாம்
 குழைத்திடும் அமுது பெறலாம்
 குன்றாத அன்பரின் கூட்டுறவு அடையலாம்
 குழந்தையென் றெண்ணு மலே
 அழைத்திடும் போதுநீ அவனுடன் வினையாட
 அம்புலி ஆட வாவே
 அருமறையை விரிசெய்த ஒருநாவ லூரனுடன்
 அம்புலி ஆட வாவே 63

[வேறு]

ஓர்சொலால் நதியொன்று உலவவழிவிட்டது
 ஒருநதி பொன் சுமந்தே
 ஒருபொய்கை தன்னிலே கொடுவந்து தந்தது
 உயர்ந்தகோ ளிலிதன்னிலே
 ஓர்சொலால் நென்மலை உவந்தே சொரிந்தது
 உலகமும் காண நின்றே
 ஒருபொய்கை முதலாவப்பிள்ளையைக்கரைதனில்
 உய்த்திடக் கொடுவந்த தால்
 ஓர் சொலால் இறைவனும் ஆரு ரலைந்தனன்
 உண்மைநீ அறியா ததோ
 ஓர்சொலால் நீபடும் பாடுதான் கொஞ்சமோ
 உரைக்கவும் முடியாது காண்
 ஓர்சொலால் உன்னையே உவந்தழைக் கின்றனன்
 உவப்புடன் ஆட வாவே
 ஒருநாவ லூர்வனரு முலகுபுகழ் நம்பியுடன்
 உவப்புடன் ஆட வாவே. 64

[வேறு]

பங்க யாசனனும் பள்ளி கொண்டவனும்
 பார்க்க லாதஅடி காட்டவோ
 பாத தாமரைகள் பட்டு உன்கறைமை
 பக்குவம் பெறவே எண்ணியோ
 கொங்கு லாவுமிரு தண்டை யங்கழல்கள்
 கொண்டு நிற்பிறவி போக்கவோ
 கொஞ்ச கின்றபல பாடல் கூறிஉனைக்
 கொண்ட பேரடிய னுக்கவோ
 எங்கு லாவிடனும் அங்குகொண்டு செலும்
 இனிய நட்புரிமை கொள்ளவோ
 இங்கு வந்திடுதி என்றழைத்தன
 னியன்ற பண்பினோடு எம்பிரான்
 சங்கு லாவுவயல் பொங்கு மூரனுடன்
 அம்புலி வருக வருகவே
 தமிழ் மறைக் குரிசிலோடு ஆடிவர
 அம்புலி வருக வருகவே.

65

எண்ணி லாதபல பண்ணி நிற்பவனை
 இங்கு வாவென அழைத்திலன்
 ஏத்தி ஏத்திவிழி கொண்டி கைஞ்சிவரும்
 இனிய மாலையும் அழைத்திலன்
 விண்ணு லாவுசத மகனை யும்வருக
 என்றிலன் இருளை நீக்கிடும்
 வெங்க திர்க்குரவன் தன்னையும் வருக
 என்றிலன் தனது சிந்தையில்

பண்ணு லாவிவ பரமர் தம் முடியில்
 பரவு வோனென விருத்தலின்
 பண்பு தொண்டுசெயு மடியரின் பெருமை
 கண்டு நின்னையே அழைத்தனன்
 அண்ணல் நம்பிவினை யாடுதற் கமுத
 அம்புலி வருக வருகவே
 அரிய நாவலுறை ஊரனோடு நிறைய
 அம்புலி வருக அம்புலி.

66

மேகப்ப சுங்குழவி நின்றவினை யாடவும்
 வெள்ளியென நிற முலாவி
 விளங்கிடுங் குன்றினில் பவளத்த டங்குன்று
 மரகதக் குன்றி னோடு
 பாகத்து உறைவதென அப்பனும் அம்மையும்
 பரிசாக வீற்றிருக்கப்
 பக்கத்து நந்தியொடு பாங்கெலாம் பூதங்கள்
 பாடியே ஆடியார்ப்ப
 நாகத்து அணையனும் மலரோன் புரந்தரன்
 நறுமலர் சொரிந்து நிற்ப
 நல்லசிவ தொண்டரும் கணநாத ரும்நின்று
 நாதனைப் போற்றி செய்ய
 மாகத்து ஒளியாக வந்தவனு டன்கூடி
 அம்புலி ஆடவாவே
 மறைதந்த குரிசில் என வருநாவ லூரனுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே.

67

வாவா எனச்சொலி யழைப்பவும் பாணித்து
 வருதல்செய் யாதுதின்றாய்
 மாற்றா னொடுங்கூடி முயங்கியலை கின்றனை
 வாழ்வினை மதித்து நில்லாய்
 மூவாத இவனையே மூவருள் ஒருவனென
 முற்பட் டறிந்து கொள்வாய்
 மூக்கண்ண னுக்கருகில் நின்றுவினையாடுமொரு
 முருகனென அறிதி யன்றே
 பூவாரு சென்னியன் முடிமே விருப்பினும்
 புணையரவு கண்டு அஞ்சும்
 புண்ணியா மாமகத் தன்று நீ பட்டது
 பூதல மறியா ததோ
 ஆவா நினைப்பரிவி னாலின் றழைத்தனன்
 அம்புலி ஆடவாவே
 அழகுபெறுநாவலூர் உறையுமொருநம்பியுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே.

68

மதுரக் கவிதைப் பெருங்கடலில்
 மகிழ்ந்து செல்லும் வங்கமதை
 மாறாக் கருணை யருட்டுறையில்
 மறித்துச் செலுத்தும் மீகாமன்
 சதுரத் தனத்தால் மால்அயனும்
 காணா மணியைக் கையெடுத்து
 சான்றோர் திருமுன் விடைபேசி
 விற்கும் சிறந்த வைசியனார்.

மதுரைப் பதியும் பிறபதியும்
 வளர்ந்து மூடும் பெருங்காட்டை
 வாரி யழித்து வளர் சைவப்
 பயிரை வளர்க்கும் வேளாளன்
 அதிரும் வெண்ணைப் பதியழகன்
 அழைக் கின்றானீ அம்புலியே
 அணியார் நாவ லூரனுடன்
 ஆடவாவே அம்புலியே

69

[வேறு]

கொங்கு தன்னிலொரு குண்டு பொய்கை தனில்
 குற்ற மற்ற ஒரு சிறுவனை
 கூர் அராவுடைய முதலை கொண்டுசெல
 கொடிய துன்பமொடு அங்கழ
 செங்கை யாளரது சிந்தை யன்புதனைச்
 செம்மரைத் திருக்கண் சாத்தியே
 தேசலாவு மவிநாசி யீசரை
 வணங்கி யேமறவி தன்னையே
 இங்கு நீகொணர்க என்ற பாடலது
 இசைக்கு முன்னமவன் கொடுவர
 ஏந்து சுற்ற மொடு அடிய ரின்புற
 எழுந்த நம்பியெனு மெம்பிரான்
 அங்கை யாளனொடு ஆடுதற் கமுத
 அம்புலி வருக வருகவே
 அரிய நாவலுறை ஊரனொடு மகிழ்
 அம்புலி வருக வருகவே.
 அம்புலிப் பருவம் முற்றிற்று.

8. சிற்றிற் பருவம்

பேரூர் தனிலும் கொடுமுடியும்
 பிறங்கும் அவிநாசித் தலத்தும்
 பெரிய முருகன் பூண்டியிலும்
 பெருமானுறையுங் கயிலையினும்
 காரூர் கண்டன் முதலுன்றும்
 கழுஞ் சேரும் கழுக்குன்றும்
 காணும் தெய்வப் பரங்குன்றும்
 காணக் குன்று பருப்பதத்தும்
 தேரூர் வீதி விடங்கனுறை
 திருவா ருரின் காவணத்தும்
 திருவி னாரின் மனத் தடத்தும்
 சிறந்து தவழ்ந்து விளையாடும்
 ஆரூர் நம்பி மணவாளர்
 அடியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
 அழகு சேரும் நாவலூர்
 அரசே சிற்றில் சிதையேலே.

குன்று தவழும் கயிலையினிக்
 குணமா யுனக்கு வீடுண்டு
 குளிஞஞ் சடையன் குடிவண்டு
 கொண்ட முனையர் மனையுண்டு
 மன்று தவழும் ஆரூரிக்
 மடவாள் பொருட்டுச் சீதனமாய்
 வந்த மனையு மொன்றுண்டு
 மறந்தோம் இன்னுமொன்றுண்டே

இன்று வரையு முனக் கிருப்ப
 ஏழை ககளிர் விளையாடும்
 இனிய சிற்றில் நீ யழித்தால்
 இதுவுந் தருமோ இடுகொடிகள்
 சென்று ஆடும் புனல் நாடா
 சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
 செந்நெற் கழனி வயல் ஊர
 சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே

72

சித்துங் குரும்பை கனிகளெலாம்
 சேரத்திரட்டி வகைசெய்து
 சிறிய குரும்பை அடுப்பாக்கிச்
 சிதறும் இளநீர் உலைப்பெய்து
 வந்த பாளை உதிர்ந்த மலர்
 வாரி நிரப்பி வடித்திறக்கி
 மாவின் கனிகள் பலவினொடு
 கலந்து கூட்டிக் கறிசமைத்து
 முத்து மடவார் மைந்தரொடு
 முற்றத் தனிலே இழைத்த வண்டல்
 முடுகி நீயும் முன்வந்து
 சிதைத்தால் ஈதுமுறையாமோ
 மந்தின் விரலாள் உமை பாகர்
 துணைவா சிற்றில் சிதையேலே
 பயிலுந் தமிழ்சேர் நாவலூர்ப்
 பரமா சிற்றில் சிதையேலே

73

பூதங் கரணம் பொறிகளொடு
 பொருந்தும் புலன்க ளவையுடனே
 பூத்த குணங்கள் மூன்றினையும்
 புலமாயிருக்குங் குடிசையினில்
 யாதும் தோன்றும் நாதமிவை
 கடந்த மோனப் பெருவெளியில்
 நம்பனோடு கலந்திருக்கும்
 ஞானசபையே சிடைத்திருக்க
 பேதந் தெரியா மடச்சிறுவர்
 பேசிப் பேசி யிழைத்தசிற்பில்
 பேசும் பெரியோய் நீ எழுந்து
 பிழைத்தால் ஈது பெரிதாமோ
 சீதந் தவறும் புனல் நாடா
 சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
 திருவார் நாவலா ருறையும்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. 74

பாடும் பதிகப் பயன் யாவும்
 பரவை மனையில் திறைந்திருக்கப்
 பரமன்கொடுக்கும் அமுது கறி
 பதிகள் தோறும் மலிந்திருக்க
 வீடும் வளமும் மிகுந்திருப்ப
 வேண்டும் அடியார் மலிந்திருப்ப
 வினையாட்டயரும் மடவாரின்
 விளங்கு சிற்றில் பெரிதாருமோ

ஆடுங் கொடிகள் புரிசையினில்
 அசைந்தே ஆடி வருவோரை
 அழைக்கும் நாவலா ருறையும்
 அழகன் சிறுவன் வன்ருண்டன்
 பாடுந் தமிழால் இசை விரிக்கும்
 பரமா சிற்றில் சிதையேலே
 பகரும் நம்பி யாருர
 பரமா சிற்றில் சிதையேலே 75

பொன்னைப் பெற்றருயெனக் கருதிப்
 புழுங்கி யாரும் நின்றோமா
 புகலும் பதியுள் எங்கேனும்
 புகலேல் என்று உரைத்தோமா
 பின்னைப் பொருத னகலிருடன்
 விழைவை யாருந் தடுத்தோமா
 வேண்டும் மகிழ்க்கீழ் நடந்தகதை
 வினையாய் யார்க்கும் விண்டோமா
 அன்னைக் குருகும் அருளுடையாய்
 ஆட வருமா றெண்ணிலமா
 அடுத்தே வெறுப்பு உன்னிடத்தில்
 உதித்ததேனோ நீ யுரையாய்
 புன்னைப் பொழில்சேர் நாவல் நகர்ப்
 புனிதா சிற்றில் சிதையேலே
 புலம்பு வண்டு பொழிலடையும்
 ஊரா சிற்றில் சிதையேலே. 76

முக்கணர் இருக்கு மொரு
 மைக்கிரி யுளானே
 முற்பட அருட்டுறை
 குளித்திடு பிரானே
 அக்குமணி பூதியொ
 டடைந்து திருவாரூர்
 அண்ணலை நயந்துதமிழ்
 பாடி அமைவோனே
 பக்குவ முறப் பரவை
 தன்னொடு மனைந்தே
 பரமனது தோழமையில்
 சங்கிலி அணைந்த
 செக்கர் நிறமுற்ற ஒளி
 சிற்றில் சிதையேலே
 சேருமிசை ஞானி ஒளி
 சிற்றில் சிதையேலே.

77

மத்திர முனிவர் மாலயன் முதலாம்
 வானவர் கூடி நின்றருகே
 வாழ்த்தொலி செய்து அரகரவென்ன
 மலர் மழை மாரியே சொரிய
 இந்திரன் முன்பு எதிர்கொடு அழைக்க
 ஏறிய ஆனையில் அமர்ந்து
 இறைவனை நாடி உடலொடுஞ் செல்லும்
 ஏந்தலே கயிலை யின்வாழவே.

சுந்தரமனையும் தோத்திரப் பயனும்
 துதித்திடத் தொண்டனாந்திருவும்
 கனம் பெறக்கிடைத்தோம் தொழும்பினேம் இழைத்த
 சிற்றிலை அழித்தல் தானழகோ
 செந்திரு வணியார் குடைந்து நீராட
 சிறுவனே சிற்றிலை அழியேல்
 தேவர்கள் வணங்கும் நாவலூரு றைவாய்
 சிற்றிலை அழியேலே.

78

ஆரு குறையும்
 அம்மான் மேல்
 ஆராக் காத
 லுடையவனே
 பேரூர் பவலும்
 பரவிடு வாய்
 பேதை பரவை
 பொருட்டாக
 னரூர் யாவும்
 திரிந்தவனே
 உயர்ந்த பொன்னை
 அடைந்தவனே
 சேரூர் கயிலை
 றினைந்தவனே
 சிறியேம் சிற்றில்
 சிதையேலே

79

மும்மை மலங்கள் ஓட்டெடுக்க
 முயக்கு இன்றிப் பரிகரித்து
 முத்தராணோர் அன்பொடு
 முழுவி அவர்தம் திருவேடம்
 செம்மைதரு நல் லாயங்கள்
 சிவனே எனவும் தொழு திறைஞ்சித்
 திகழும் புனலால் நறுமலரால்
 திருந்தும் பாடல் ஆடக்களால்
 இம்மை எளிய ராதலின்றி
 இறுமா நீதிருந்து அடியவருக்
 கென்றும் அடிமை யென வாழும்
 இயல்பினாகக் கிலக்கியமாய்
 அம்மை அடையும் பெருவாழ்வே
 அடியேம் சிற்றில் சிதைவேயே
 அமரும் நாவலூர்க் கிறையே
 அடியேம் சிற்றில் சிதைவேயே

80

சிற்றிற் பருவம் முற்றிற்று.

9. சிறுபறைப் பருவம்

நீருலவு மாலவா யண்ணலை வணங்கவே
 நினைவுவர ஆவல் கூரும்
 நெஞ்சினார் சோர்தம் பெருமா னுடன்சென்று
 நிமனைடி நின்று பரவ
 பேருலவு வழுதியும் பொன்னிவள நாடனும்
 பேருவகை யோடு சென்று
 பின்னையும் எதிர்கொள்ள முடிமன்னர் மூவரொடு
 பெரிதுமே அளவளாவி
 காரூலவு கூடலில் அன்னவரை எண்ணியே
 கருது 'கோத்திட்டை' என்றே
 கண்ணான ஒரு பதிகம் இன்னிசை முழங்கவே
 கண்ணுதற் கெடுத்த நம்பி
 தேருலவு மறுகினில் தூரியங் கொட்டவே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 தெய்வ மறை விரிசெய்த திருநாவ லூரனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே

81

ஒள்ளொளியவெண்மைப் பொருப்பான கவிலையில்
 ஒங்கு நான் மறைமுழங்க
 உம்பரின் வீணையிசை கானவிசை யாவையும்
 உடனின்று தனிமுழங்க
 அள்ளிட வழிந்து வரு மன்பரின் கீதஒலி
 அருகெலாம் வழிமுழங்க
 அரம்பையர் பாடலொலி ஆடலொலி யாவுமே
 ஆகாயவரை முழங்க
 புள்ளொலி முழங்கிடப் பூதரு முழங்கிடப்
 பொங்குமா லயன் முழங்க
 புங்கவன் சுரிகையொடு எங்கணு முழங்கிடப்
 புனிதரா னவர் நடிக்கும்
 தெள்ளுகவை கண்டுமகிழ் தெய்வநா ளலவனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 தெய்வமறை விரிசெய்த திருநாவ லூரனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 82

[வேறு]

குருகே கூறாய் என்னிலைமை
 கொண்டல் உரையாய் என்பசப்பு
 குடையும் வண்டே கோகிலமே
 கொஞ்சம் கிளியே ஆரூரில்
 அருகே திரியும் பூவைகளே
 அலைகொள் நீரின் நாரைகளே
 அறக்கண் போல்வான் ஆரூரிற்
 பெருமான் அவற்கே ஆளாகி

உருகும் வேட்கை யுடையேனால்
 உடையும் வளையும் நிலலாமை
 உவந்தே உரைக்க வல்லீரோ
 என்றே ஊடும் பெருமானே
 பருகும் பாடல் தெரித்தோனே
 பறையே முழக்கி யருளாயே
 பகரும் நாவலூ ராசே
 பறையை முழக்கி யருளாயே

நீரும் பிறையும் பொறியரவின்
 நிரையும் நிலவுங் கொன்றையொடு
 நிமிர்புன் சடையீர் விடைவருவீர்
 நினதன் பிலர்போ லுறுகின்றேன்
 ஆரென் துயர மறிவாரே
 அடிகேள் அடியேன் அயர்வேனோ
 அணிகொள் மதனன் புடைநின்றே
 அகலான் அகலான் அகலானே
 ஊரும் விடையான் அருள்பெற்று
 உடையார் என்னை அறியாரென்
 றுருகும் விழியான் பரவை மகிழ்
 உயர்நா வலனே மறுகுதனில்
 தேரும் கொடியும் விழ வயர
 முழக்கி யருளாய் சிறுபறையே
 திருவார் நாவ லூர்நம்பி
 முழக்கி யருளாய் சிறுபறையே. 84

[வேறு]

மறைமொழி பயில்வார் தமிழினை அணைவார்
 மாகதி வாசிப்பார்
 மங்கல மணிவார் மாலைகள் புனைவார்
 மயினை நடமிடுவார்
 இறைமழல் பணிவார் இன்னிசை பயில்வார்
 எழில்பத் தேந்திடுவார்
 எழில்புய மனைவார் அமுதினை துகர்வார்
 எழுதுவர் தொய்யிலையே
 கறைகரி வருவார் பரிமினில் வருவார்
 கவிகையில் வருவாராய்
 கலைமகள் எனவும் திருமகள் எனவும்
 வருவார் வருவாராய்
 குறுமுனி தமிழ்தேர் திகழ்வன நாடா
 கொட்டுக சிறுபறையே
 சூன்றினையும் புய நாவல ரேறே
 கொட்டுக சிறு பறையே.

[வேறு]

வண்டார் மலர்க்கொன்றை வேணியர் கழல்சார
 வருகின்ற சேரனாரை
 வழிகெண்டு அண்ணலார் அழையாமல் வந்ததை
 வார்த்தையா லருள்செய்யவே
 தண்டா மதக்களிது சேவித்து வந்தனன்
 தமிழனேன் உம்மை யன்பால்
 தனியுலாப் பாடினேன் கேட்டருள்க என்றுசெவி
 சார்த்திடும் தொண்டருக்கு

தொண்டா யிலங்குகண நாதரின் தலைவராய்த்
 தொழில் தந்து கருணை செய்வோன்
 துணைவனே ஆரூரில் தொண்டரது பெருமையைத்
 தோத்திரஞ் செய்த பெரும
 செண்டாடி மகிழ்வுறுந் திருநாவ லூர்நம்பி
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 திருமறையை விரிசெய்த ஒருநம்பி யாரூர்
 சிறுபறை முழக்கி யருளே.

86

[வேறு]

பின்னை மதிசேர் சடையாணப்
 பேதை பாலே தூதுவிடும்
 பிழைப்புக் கிரங்கிப் பெருமானே
 மிதுவுந் தருமோ எனவிரங்கி
 உன்னம் வெதும்ப நாதருமே
 உலவுந் தொண்ட ரிருவரையும்
 உவந்தே கூட்டுங் கருணையினால்
 ஒழியாச் சூலை தனை அருள
 விள்ளும் சூலை வாட்டுதலும்
 மிக்க ஏயர் பெருமானும்
 விதியால் ஊரன் வாராமுன்
 வினையை முடிப்பே னென்றிறப்பத்
 தென்றும் உயிரை மீட்ட பிரான்
 முழக்கி யருளாய் சிறுபறையே
 தெரியும் மறையை விரிசெய்தோய்
 முழக்கி யருளாய் சிறுபறையே

78

[வேறு]

வான்முழக் கஞ்செயும் நாவலம் பொழில்மீது
 நல்லூற் கொண்டல் பரவி
 வயல் முழக் கஞ்செயும் மாருத கருணையின்
 வற்றாத பார்வை கொண்ட
 மான்முழக் கஞ்செயும் மயில்முழக் கஞ்செயும்
 மதிக்கொழுந் தென்ன நின்ற
 மதகரி முழக்கஞ் செயுந்தும்பி வண்டெலாம்
 மதுமலர்ச் சோலைமீது
 தேன்முழக் கஞ்செயும் தெருவெலாம் தொண்டரின்
 திண்ணைகள் முழக்கஞ்செயும்
 திசையெங்கும் மறைமுழக் கொலியோடுசெய்கழனி
 வளர்கின்ற ஓடைதன்னில்
 சேல்முழக் கொழியாத திருநாவ லூரனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 திருமறையை விரிசெய்த ஒருதம்பி யாருர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 88

[வேறு]

சாலக் கோயில் பலபணிந்து
 தணியாப் பசியால் கச்சூரில்
 சாருந் தொண்டர் தம்முடனே
 தங்கி யிருப்ப அதையறிந்த
 ஆலக் கோயில் மருந்தானார்
 அவருக் கிரங்கி அந்தணரே
 அடியே னிரந்து வருகின்றேன்
 அமரும் சிறிது பொழுதென்று

மாதுக் கரியான் கழல்கலிக்க
 மனைகள் தோறும் கிரந்து தரும்
 மலிந்த அடிசில் கறியமுது
 வாங்கித் தவத்தா லுண்ட பிரான்
 முகைத் தலத்தோன் ஒரு துணைவா
 முழக்கி யருளாய் சிறு பறையே
 முழங்கும் நாவ லூரானி
 முழக்கி யருளாய் சிறுபறையே. 89

[வேறு]

புறம்பயங் கண்டங்கு பொன்னிவல மாகவரு
 புனிதர்கோ யில்பணிந்து
 புலமாய முதுகுன்று சேருமொர் விசுப்பினாக்
 பொங்கு நிறைவோடு செல்ல
 அறம்பயங் கண்டவர் வழியில்வர ஐயரே
 அணிகுன்று சென்று சேரும்
 ஆறெது என்னலும் அண்டர்தம் பெருமானும்
 ஆற்றாரின் வழிகாட்டியே
 நிறந்தந்த மாதொடும் செல்வழித் துணைசென்ற
 நெறி காட்டும் நாதர் தம்மை
 நெடுமாடக் கூட லையாற்றினில் 'வடிவுடை'
 நிமலனார் மீது பாடித்
 திறங் கொண்ட செந்தமிழ் முழக்கிடும் ஊரனே
 சிறுபறை முழக்கியருளே
 செந்தமிழை விரிசெய்த திருநாவ லூரனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 90

சிறுபறைப் பருவம் முற்றிற்று.

10. சிறுதேர்ப்பருவம்

போரோடு நிமிர்புரவி குறிகொள்ளு நெடுவீதி
 புண்ணியத் திருவினரின்
 புனலோடி நின்றழகு பொலியுமொரு வீதியென
 பூத்தழகு கொண்டு நாளும்
 தாரோடு கண்ணியும் தரைமீது சிந்தியே
 தழலென்ன வெயிலென்னவே
 தண்டையொடு ஷண்கிணி சதங்கையொலி யாவையும்
 தடைசெய்து நின்றலவவே
 பீரோடு நின்றவர்கள் விழியுலவு மாரனென
 பெய்வனைகள் கலகலென்னப்
 பிறையோடு நின்றவர்கள் சிலையோடு கண்ணுருகி
 விற்கரும்பன் இவனென
 தேரோடு நெடுவீதி அணிநாவல் நின்றவன்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 திருவான மறைசெய்த ஒருநம்பி யாருர்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

[வேறு]

புற்றினி லெழுந்த ஒரு
 பொருளினி விரும்பி
 புத்தமுது பெற்ற ஒரு
 நற்குடியின் நம்பி
 கற்றவர் விழுங்கு மொரு
 கற்பனையின் வடிவாய்
 காமர் தமிழ் ஒதிய
 கருத்துடைய நம்பி

மற்றிருவர் தேடஅறி

யானை விலைகொண்டு

மங்கையர் பொருட்டு வினை

யாடுமொரு நம்பி

உற்றருள் உற்றவ

உருட்டு சிறுதேரே

ஒப்பில் திருநாவல

உருட்டு சிறுதேரே

[வேறு]

முதல்வன் உயிர் ஒன்றென்பர் அறியாத மூடர்கள்
 முதல்வனோ அருளுஞ் சித்து
 முன்னும் உயிர் அருந்தனைச் சேர்சித்து வெம்பிறவி
 மூடா தருள்கூரக்கும்
 முதல்வனோ ஒருசித்து உயிரெனில் பிறவியில்
 மூளுமொரு சித்து ஆகும்
 முன்னவன் அறிசித்து உயிர்தானு மறிவிக்க
 அறிகின்ற சித்து அன்றே
 முதல்வனுயிர் சித்தேனும் கண்ணினொளி இரவியொளி
 காணுவது போலவாமால்
 முற்றுமறியார் பேதம் அறிகிலார் ஐதனை நீ
 முழுமையு முணர்த்தி நின்றாய்
 சிதலுறையும் ஒருமனையில் உறைபவன் துணைவனே
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 செந்தமிழை விரிசெய்த திருநாவ லாரனே
 சிறுதே ருருட்டி யருளே

[வேறு]

காரோடு பொழில்சூழ நாவலம் பதியுடன்
 கருதுமொரு உரிமை யோடக்
 கண்டு நிலை கொண்டிடும் கழுமலம் அதிகை நகர்
 காற்றென விரைந்து ஓட
 வாரோடு கொங்கைமட மாதரார் உறவோட
 வாழ்வினில் இணைந்து நின்ற
 வளமான ஆருகும் இடையோட வார்சடையர்
 வதிகின்ற பதிகள் ஓட
 ஊரோடு உலவிவரு முயிரான உறவோட
 உத்தமத் தொண்டர் முன்னே
 உலகாளு மன்னவன் வருகென அனுப்பிய
 உம்பர்வெள் ளானையின் மேல்
 தேரோடு நின்றவன் திசையெலாம் நிலவிவரு
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 திருநாவ லூர்தந்த ஒருநம்பி யாரூர
 சிறுதே ருருட்டி யருளே 94

மானிடப் பிறவியோ முன்செய்த புண்ணிய
 வசத்தினால் வந்த தென்றே
 வாக்குமன காயமொடு வழிபாடு செய்துமூல்
 வருபிறப் பிழிய வேண்டி
 ஆனிடத் துண்டான அஞ்சையும் ஆடுமொரு
 அண்ணலுக் கேசொரிந்து
 அரன்பணி முட்டாது செய்பவர்கள் அடைகின்ற
 அருமந்த நிலைபேசினாய்

வானிடத் தவருமே கனவுதனி வறியாத
 மாமலர்ப் பாதங்களை
 மண்ணின்மிசை யுலவிடப் புண்ணியஞ் செய்தவா
 மாமறை விரித்த பொருளை
 தேனெடுத்த துழலுமொரு வண்டென விழைந்தவா
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 திருநாவ லூர்தந்த ஒருநம்பி யாரூர
 சிறுதே ருருட்டி யருளே. 95

மந்திர மருந்துகள் யோகமொடு குளிகைகள்
 மருவிவரு சித்திருளானம்
 மறையா கமங்கனொடு அட்டமா சித்திதரு
 ஞானங்கள் ஆதியெல்லாம்
 வந்தகுரு வின்றியும் கைகூடும் மற்றவன்
 மலரடியை எண்ணுஞானம்
 வாய்த்தகுரு அருளினால் கூடுவது அல்லாது
 மற்றொன் றினாலு மாகா
 பந்தமுற வந்தமுதல் தன்னையே ஈசனைப்
 பாவித்து நின்ற தன்மை
 பார்க்கிலுன் சித்திகளும் திருவருளை முன்னிட்ட
 பண்பினை உடைய தன்றோ
 செந்தமிழின் வந்தசிவ ஞான அமுதுண்டவன்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 செல்வமலி நாவலம் பதியுலவு முரளே
 சிறுதே ருருட்டி யருளே. 69

தத்துவம் எனப்படுவ கருவியும் கருவியை
 அதிட்டித்து நிற்பதனையும்
 சாற்றுமொரு சொல்லென்பர் பிரபஞ்சம் யாவையும்
 காணுதத் துவமடக்கும்
 புத்தியின் பிரஞ்சம் பூதகா ரியமாகும்
 பூதங்கள் அருவ முதலாம்
 போற்றுமிகை யாவுமே தூலமும் சூக்குமமும்
 தூலசூக்கும முமாகும்
 இக்கைய தத்துவம் இணைக்குமதி தெய்வங்கள்
 இப்பெயரில் நின்று நிலவும்
 எண்ணியிவை ஒர்ந்திடில் எலாப்பொருளு மினிதாக
 இலங்குவதும் நின்று கண்டாய்
 சித்திதரு ஞானமுடை அன்பரின் குரவனே
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 செல்வமலி நாவலம் பதியுலவு மொருவனே
 சிறுதே ருருட்டி யருளே 97

ஒருமலைக் கிறைவனார் அருவினால் உலகுய்ய
 ஒரு நாவ லூர்சிறந்தே
 ஒங்குதிரு வெண்ணையில் ஒருமறைக் கிழவனார்
 ஓட ஓடத் துரந்து
 பருமணிக் காவின்னொடு பலகோடி சூரியர்கள்
 படருமொரு ஆரூரினில்
 பந்தரில் இறைவரது தொண்டரைப் பணிகொண்ட
 பரமனார் ஒரு துணைவனே

தருமலர்க் காவின்னொடு சண்பகச் சோலைகூழ்
 தடம்புனல் விரிந்த நாவல்
 தந்தஒரு இசைஞானி முலையுண்டருட்டுறையில்
 தருஞான அமுதமுண்டு
 திருமறைத் தமிழ்தந்த நம்பியாருரனே
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 செல்வமலி நாவலம் பதியுலவு மொருவனே
 சிறுதே ருருட்டி யருளே. 98

[வேறு]

பாதநட மிடுபரவை சங்கிலிக் கொருதுணைவன்
 பகர்நாட் டியத்தான் குடி
 பவளஹத் வாயினார் சிங்கடி வளம்பகையின்
 பரிசினைப் பரவு மப்பன்
 சீதவயல் சூழவரு திருநாவ லூர்ச்சுடையன்
 சிறுவனா யுலகு வந்தோன்
 செம்மைதரு இசைஞானி காதலினுதித்தவன்
 சீர்பெருகு தில்லை நகரிக்
 நாதவொலி கேட்டதும் நம்பியை விழைந்திட்ட
 நண்பனும் சேரர்தோழன்
 நன்மைசேர் ஏயர்கோன் நட்புரிமை கொண்டாட
 நாதரை விரும்பு பெம்மான்
 காதல்மிகு துணைவனே திருநாவ லூராளி
 கனிதே ருருட்டி யருளே
 கஞ்சமலர் வாவினும் நாவலம்பதியூர்
 கனிதே ருருட்டி யருளே 99

உலகெலா மென்றுரைசெய் பேரொலி எழுந்ததும்
 உயர்திகிலை மன்றுள் நின்று
 உத்தமத் தொண்டர்சீர் பரவுவார் அதனையே
 முதலாக வைத்துவந்து
 நிலவுசீர்த் தொண்டர்நம் தொகையாகு பதிகமது
 நிகழ்திகிலை தனைவிரித்து
 நின்றதோர் மாக்கதை நிலவுலகி மூலவிட
 நேயமாய் வந்த நம்பி
 அலகிக்சீர் சடையனின் சிறுவனே இசைஞானி
 அம்மையின் காதலமுதே
 ஆராத காதலுள் பரவையொடு சங்கிலியின்
 அன்பினை விழைந்த அரசே
 குலவுசீர் புனனாடு குதிகொள்ள வருமொருவ
 குன்றே உருட்டியருளே
 கோதிக்சீர் பதிகமது பித்தா புனைந்திட்ட
 கோனே உருட்டி யருளே.

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

சுந்தரர் பின்னைத்தமிழ் முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டிதர் சோ. தியாகராசபிள்ளை

கல்வியறிவு கடவுள் பத்தி கிராமாதிகாரம் அனைத்தும் மிகுந்த தொல்குடியில் பிறந்த இவர் மரபுவழித் தமிழ் கற்றுப் பரமேசுவரப் பயிற்சிக்குல்லூரியில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றவர் 1936-ல் “ஈழகேசரி” வார இதழ் நவீன கவிதைக்கு இடமளிக்கவேண்டும் எனக்

கேட்டுத்தாமே அதனை ஆரம்பித்தவர். பாரதியாரின் நடையில் எழுதத் தொடங்கிப் பழமையும் புதுமையும் கலந்த கவிதைகளை ஏராளமாக எழுதினார். ஜோதி என்ற பெயரில் எழுதும் கி.வா.ஜ. “சோத்” என்ற புனை பெயரை இவருக்கு அளித்துக் கலைமகளில் இவரது படைப்பை வெளியிட்டார். திருச்சி “சிவாஜி” பத்திரிகையாசிரியர் திருலோகசீதாராம் இவரது இனிய நண்பராயும் விமர்சகராகவும் இருந்து பல படைப்புகளுக்கு இடமளித்தார். “ஆனந்தவிகடன்” தீபாவளி மலர் (1955) தமிழ்க் கவிஞர் வரிசையில் இவரது படத்தையும் வெளியிட்டது.

மரபுக்கவிதையில் ஊறிய நெஞ்சம்; சுந்தார் தேவார உரை வடமொழி மாளவிகாக்ளியித்திரமொழி பெயர்ப்பு முதலிய ஆக்க முயற்சிகளைச் செய்தார். நால்வர் பிள்ளைத் தமிழையும் எழுதிய இவர் முதலாவதாகத் தம் நெஞ்சம் நிறைந்த சுந்தரருக்கு அஞ்சலி செய்த நூலை வெளியிடுகிறார். “மாணிக்கவாசகர் அடிச்சுவட்டிலே “பெரிய புராண அடிச்சுவட்டிலே” சென்ற சோ. சிவபாதசுந்தரத்தின் இளவல்.

ஆசிரியர் ஆ. சபாரெத்தினம் B. A.